

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

(६२ भासनी पूर्णिमाये प्रकटितं भासिकपत्र.)

॥ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् ॥

कारुण्यान्न सुधारसोऽस्ति हृदयद्रोहान्न हालाहलं ।
 वृत्तादस्ति न कल्पपादप इह क्रोधान्न दावानलः ॥
 संतोषादपरोऽस्ति न प्रियसुहृदोभाच्च चान्यो रिपु ।
 युक्तायुक्तमिदं मया निगदितं यद्वोचते तस्य न ॥

पु० २६ सु०. वीर सं. २४५५. ज्येष्ठ. आत्म सं. ३४. अंक ११ भा.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमणिका.

१ श्री युगादीश्वर ज्ञान यैत्यवदन्...	२६५	६ कपायो. ...	...	२७०
२ पुरुषार्थ अष्टक. ...	२६६	७ दैवी धर्मज्ञा..	...	२७२
३ श्री तीर्थंकर चरित्र. ...	२६७	८ श्री विष्णो वाचन...	...	२७७
४ जैनोनी केणवल्ली संअधी स्थि-		९ प्रश्नोत्तर स्मृत्यायो...	...	२८०
तिनुं दिग्दर्शन. ...	२६८	१० वर्तमान सभाचार...	...	२८१
५ शास्त्रा श्रीमतोनुं कर्तव्य. ...	२६९	११ अथावलोकन-अथ स्वीकार.	...	२८४

मुद्रकः—शा. सुताययंद लक्ष्मण, आनंद प्री. प्रेस स्टेशन रोड—भावनगर.

वार्षिक मूल्य रु. १) टपाल अर्थ ४ आना.

શ્રી જ્ઞાનસાગર સૂરિકૃત, શ્રી વિમલનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શેઠ શ્રી અમરચંદ હરજીવનદાસની સહાયવડે તેમની સીરીઝ તરીકે
આ ગ્રંથ છપાયેલ છે.

અદ્વિતીય જીવન ચરિત્રના શિષ્યારૂપ બોધપ્રદ આ ગ્રંથ છે. આ ગ્રંથની રચના સંવત ૧૪૫૨ ની સાલમાં શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ મહારાજે કરી છે, પ્રભુ શ્રી વિમળનાથ મહારાજના પૂર્વભવો સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર, સાથે ધર્મનો પ્રભાવ, બેદો, શ્રાવકના વ્રતોના અધિકાર, અને જૈન ધર્મના શિક્ષણનો સુંદર ઉપદેશ વિવિધ પાંત્રીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. આ ચરિત્રની રચના પ્રતિભાશાળી, મનોહર, રસગૌરવ શૈલીથી અલંકૃત છે. ગ્રંથની રચના અલૌકિક, અને તેમાં છુપાયેલ તાત્ત્વિક બોધ અસાધારણ હોય તે વાચકના આત્માને શાંત રસ પ્રગટાવી, ધર્મ રૂપી કલ્પવૃક્ષનું સ્વરૂપ સમજી, તેનો પ્રભાવ જાણી તેનો આદર કરતાં મોક્ષ સન્નિધિ લઈ જાય છે. આ ગ્રંથમાં જે મહાન પ્રભુનું ચરિત્ર આપેલ છે, તે સમયમાં દેશની સામાજિક, નૈતિક, રાજકીય અને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ કેવી હતી તેનું પણ પઠન કરનારને જ્ઞાન થાય છે. શરૂઆતમાં અઠીદીપ સંબંધી ગ્રંથકાર મહારાજે સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપેલ હોવાથી, જેમ આ ચરિત્રવાંચનથી ભૂતકાળના ઇતિહાસ સાથે જૈન ભૂગોળનું પણ જાણપણું થાય છે. એકંદર રીતે આ ગ્રંથ દરેક મનુષ્યને પઠન પાઠન કરવા જેવો હોય પોતાના નિવાસસ્થાનમાં, બંડારમાં પુસ્તકાલયમાં હોવો જોઈએ. રોયલ આઠ પેજ પીસ્તાળીશ ફોર્મ સાડા ત્રણશેઠ પાનાનો ગ્રંથ સારા કામગીરી ઉપર સુંદર ટાઈપથી ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી સુંદર કપડાના બાંધડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

જૈન નરરત્ન ભામાશાહનું ચરિત્ર.

હાલના સમયમાં ઇતિહાસનો અભ્યાસ, વાંચન, કથાઓનો આદર જૈન સમાજમાં કેટલાક અંશે વૃદ્ધિગત થતો જોવામાં આવતો હોવાથી, તેમજ દેશમાં, સમાજમાં પણ દેશ અને સમાજ-સેવાને પવન જોશભેર પુકાતો હોવાથી, અમુક અંશે અમુક મનુષ્યો તેવી સેવા કરતા-ઇચ્છતા હોવાથી પ્રસંગાનુસાર તેમની ભાવનામાં વધારે બળ મળે એ આશયથી ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ જૈન કુલભૂષણ ભામાશાહનું ચરિત્ર ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ તૈયાર કરાવી છપાવેલું છે. આ ગ્રંથમાં નરરત્ન ભામાશાહનો જન્મકાંત દેશ તથા સમાજ પ્રેમ-સેવા અને શ્રીમાન હીરવિજયસૂરીચરણની અહોનિશ ધગધગતી જન્મકાંત શાસનદાઝ એ બંને આદર્શો સાથે-સાથ ઉભા રહી રાષ્ટ્ર અને ધર્મપ્રેમના પ્રકાશ પાડી રહ્યા છે જે વાંચતાં તે મહાપુરુષની પ્રભા આપણા જીવનમાં વણી લેવાને રહેજે લક્ષ્યાઈએ છીએ.

શુભારે છત્રીશ ફોર્મ ત્રણશ પાનાનો સચિત્ર ઉંચા કાગળ ઉપર સુંદર ટાઈપમાં છપાવી સુશોભિત બાંધડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત બે રૂપિયા. પોસ્ટેજ જુદું.

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ वन्दे वीरम् ॥

तेषां पारमेश्वरमतवर्तिनां जन्तूनां नास्त्येव शोको न
विद्यते दैन्यं प्रलीनमौत्सुक्यं व्यपगतो रतिविकारः जुगुप्स-
नीया जुगुप्सा असम्भवी चित्तोद्वेगः अतिदूरवर्तिनी तृष्णा
समूलकापंकषितः सन्त्रासः किन्तर्हि तेषां मनसि वर्तते धीरता
कृतास्पदा गम्भीरता अतिप्रबलमौदार्यं निरतिशयोऽवष्टंभः ।

उपमिति भवप्रपञ्चा कथा.

पुस्तक २६ मुं. } वीर संवत् २४५५. ज्येष्ठ आत्म संवत् ३४. } अंक ११ मो.

श्री युगादीश्वर जिन चैत्यवन्दनम् ।

(सार्द्धं विकीर्णित-वृत्तम्)

आत्मानन्द विज्ञासमग्नमनसं शुद्ध स्वरूपात्मकं,
संसाराम्बुधि तारणे प्रवहणं कल्याणमालाङ्कितम् ।
दुष्कर्मद्रुम पावकं शुभभति प्रोदीपने दीपकं,
वन्देऽहं प्रभु मादिनाथ मनिशं त्रैलोक्य रक्षाकरम् ॥१॥
गार्हस्थ्ये सकलाः कलाश्च विशदं शिल्पं बभाषेसमं,
कैवल्यं प्रतिपद्य यः क्रमतया विस्तारया मासिवान् ।
तत्त्वानि प्रथितानि दीव्य महिमा धर्म्याणि धर्मप्रियो—
वन्दे तं प्रभुमादिनाथ मनिशं त्रैलोक्य रक्षाकरम् ॥२॥
लोकानामुपकार कर्मनिरतो ज्ञानेन नैर्मल्यभाक्,
सिद्धान्तेषु महत्सु लब्ध महिमा सर्वेषु सिद्धक्रियः ।

૨૬૬

શ્રી આરમાનંદ પ્રકાશ.

વેદેષુ પ્રથિતશ્ચ ચિત્ર ચરિતઃ ક્લ્યાતઃ પુરાણેષ્વપિ,
 શ્રીમાનાદિ જિનેશ્વરો દિશતુ વઃ શ્રેયસ્તર્તિ શોભનામ્ ॥૩॥
 મક્તાનામભયં કરં જિતમયં નાન્તાદિ મધ્ય ક્રિયં;
 હર્તારં દુરિતસ્ય શાન્તિ કલિતં લીલાગૃહં સંપદામ્ ।
 નામિ દ્દમાપતિ વંશ મસ્તક મણિ સમ્યગ્ રમા રાજિતં,
 વન્દેઽહં પ્રમુમાદિનાથ મનિશં ત્રૈલોક્ય રક્ષાકરમ્ ॥૪॥
 સર્વોપદ્રવ પન્નગપ્રમથને નાગાઽન્તકોઽનન્તકઃ,
 સૌવર્ણોપમ વર્ણકઃ શુભમહોક્ષાઽઙ્કે ન વિપ્રાજિતઃ ।
 શ્રેયઃ સન્તતિ ગુલ્મિની જલધરો ધર્માપગોર્વી ધરઃ,
 શ્રીમાનાદિ જિનેશ્વરોઽજિતનતઃ પાયાદપાયાદ્ઃ ॥ ૫ ॥

લે૦ આચાર્ય અજિતસાગરસૂરિ.

પુરૂષાર્થ અષ્ટક. (ત્રાટક ૭૬.)

નવરા જન બેસિ કદી ન રહો, કંઈ કામ કરો સુભ લાભ લહો;
 સહુ વસ્તુ તણું કંઈ મૂલ હશે, પણ કીંમત તો પળની ન થશે. ૧
 શિશુ બાળપણે ભણુને ઉલટે, જગમાં ભવિષ્યે તુજ સારું થશે;
 ફળ તેહ તણું મળશે સુભ તો, નકી હામ ધરી કંઈ કામ કરો. ૨
 પશુ પંખી કીકી મધમાખ અને, સહુ પ્રાણી રહ્યાં નિજ કામ વિષે;
 સહુ કાર્ય કરે કયમ બેસી રહું? ખપવા મુરખો કયમ સુસ્ત બનું? ૩
 નિરખો સરિતા, મળવા જ જતી, ઋતુ મેહ સમે, કરી વેગ અતી;
 સહવાસ ગમે, પતિ અબિધ તણો, કંઈ કામ કરો, નવરા ન રહો. ૪
 પળને પળ તો ઘડીને દિવસે, વય પૂર્ણ થયે હાંદગીજ જશે;
 નવ ફોગટ દીન તમે શુભવો, કંઈ કામ કરો, નવરા ન રહો. ૫
 નિરખો નજરે, અતિ માળ ઘરાં, હળવે હળવે બનિયાંજ બધાં;
 જન તેહ તણો દૃષ્ટાન્ત લહો, કંઈ કામ કરો નવરા ન રહો. ૬
 રજની શરૂવાત થતી ઉઘતા, પરભાત થતાં વહેલા ઉઠતાં;
 ધન બુદ્ધિ વૃદ્ધ તન જોર લહો, કંઈ કામ કરો, નવરા ન રહો. ૭
 અમુલી મળી છે હાંદગી ગણુને, રૂદયે સુભ વ્યાન પ્રભુ ધરજો,
 પુરૂષોત્તમ કીંમતી વખત અતી, કરિયે પ્રભુ પ્રેમ થકી ભગતી. ૮

પી. એન. શાહ થરાવાળા. (હાલ) મેસાણા જૈન પાઠશાળા.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૬૭

અગીયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૫૪ થી ૨૬૩)

અંક	ઐરવતના તીર્થંકરો.	ભરતક્ષેત્રનાં ભાવિ તીર્થંકરો.	તેમના પૂર્વ ભવો.	ઐરવતનાં ભાવિ તીર્થંકરો.
૧	ચંદ્રાનન	મહાપદ્મ	ત્રેણીક	સુમંગળ
૨	સુચંદ્ર	સુરદેવ	સુપાર્શ્વ	સિદ્ધાર્થ
૩	અગ્નિસેન	સુપાર્શ્વ	ઉદય	નિર્વાણ
૪	નદિસેન (આત્મસેન)	સ્વયંબ્રહ્મા	પોદ્દિલ	મહાયશા
૫	ઋષિદત્ત	સર્વાનુભૂતિ	દઢાયુ	ધર્મધ્વજ
૬	વર્તધારિ	દેવશ્રુત	કાર્તિક	શ્રીચંદ
૭	સોમચંદ્ર	ઉદય	શંખ	પુષ્પકેતુ
૮	યુક્તિસેન (દીર્ઘબાહુ કે દીર્ઘસેન)	પેઢાલપુત્ર	નંદ	મહાચંદ્ર
૯	અજીતસેન શતાયુત)	પોદ્દિલ	સુનંદ	શ્રુતસાગર
૧૦	શિવસેન (સત્યસેન કે સત્યકિ)	શતકીર્તિ	શતક	સિદ્ધાર્થ
૧૧	દેવશર્મા	મુનિસુવ્રત	દેવકી	પૂર્ણધીષ
૧૨	નિક્ષિપ્તશસ્ત્ર (ત્રેયાંસ)	અમમ	સત્યકી	મહાધીષ
૧૩	અસંજ્ઞલ (સ્વયંજ્ઞલ)	નિષ્કપાય	વાસુદેવ	સત્યસેન
૧૪	અનન્તક (સિંહસેન)	નિષ્પુલાક	બળદેવ	સુરસેન
૧૫	ઉપશાન્ત	નિર્મમ	રાદિણી	મહાસેન
૧૬	યુક્તિસેન	ચિત્રશુક્ત	સુલસા	સર્વાનંદ
૧૭	અતિપાર્શ્વ	સમાધિ	રેવતી	દેવપુત્ર
૧૮	સુપાર્શ્વ	સંવર	શતાલી	સુપાર્શ્વ
૧૯	મરુદેવ	અનિવૃત્તિ	ભયાલી	સુવ્રત
૨૦	(મોક્ષે ગયેલ) ધર	વિજય	દ્વિપાયન કૃષ્ણ	સુકેશલ
૨૧	શ્યામકાષ્ઠ	વિમલ	નારદ	અનંતવિજય
૨૨	અગ્નિસેન (મહાસેન)	દેવોપપાત	અંબડ	વિમલોત્તર
૨૩	અગ્નિપુત્ર	અનંત	દાર્શનિક	મહાબલ
૨૪	વારિષેણ	વિજય	સ્નાતિશુદ્ધ	દેવાનંદ

૦૦ હવે ભગવતીજ સૂત્રના પ્રમાણો આપવામાં આવશે.

ચાલુ.

૨૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈનોની કેળવણી સંબંધી સ્થિતિનું દિગ્દર્શન
કેળવણીના ક્ષેત્રમાં પછાતપણું અને તેથી કોમની થતી
જતી ક્ષેત્રી સ્થિતિ.

(લેખક: નરેશભ બી. શાહ.)

જૈનોની કેળવણી સંબંધી સ્થિતિ તપાસતા જૈનો વેપારી કોમ તરીકે ગણાતા હોવાથી એકપણ જૈન બાળક એવું ન હોવું જોઈએ કે પ્રાથમિક શિક્ષણમાં પણ પછાત રહે. પ્રાથમિક શિક્ષણ તો દરેક જૈનના ઘરના ઉમરા સુધી ફરજિયાત ગણાવું જોઈએ અને તે દાખલ કરવું જોઈએ અને જ્યાં સુધી આવી ભાવના પ્રગટ થશે નહિ ત્યાં સુધી કેળવણીના ક્ષેત્રમાં ગમે તેટલો ઉઠાપોહ કરવામાં આવે તે નિરર્થક છે; આવી આશાથી જ અત્યાર સુધી કેળવણીના વિષયમાં અવારનવાર જાહેર જૈન પ્રજાનું ધ્યાન ખેંચ્યા કયું છે. હાલમાં મુંબઈ ઇલાકાના કેળવણી ખાતાના રીપોર્ટને આધારે પાંચ વર્ષ દરમિયાન કેળવણી સંબંધી જૈનોની કેવી સ્થિતિ છે તે જન સમાજને ઉપયોગી હોવાથી અત્રે રજૂ કરવાની ફરજ પડે છે:—

સાલ	પ્રાથમિક શિક્ષણ લેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા.	માધ્યમિક શિક્ષણ લેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા.
૧૯૨૧	૧૯૫૩૨	૨૩૧૪
૧૯૨૨	૧૯૩૩૮	૨૨૫૫
૧૯૨૩	૧૬૪૯૭	૨૧૨૨
૧૯૨૪	૧૫૮૯૮	૨૧૮૯
૧૯૨૫	૧૩૩૭૫	૨૮૩૩

ઉપરના આંકડાઓ જોતાં પ્રાથમિક શીક્ષણમાં શીખતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા દર વરસે ઘટતી જાય છે તે એક અફસોસકારક બીના છે; જો કે માધ્યમિક શીક્ષણ લેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા છેલ્લા વરસમાં કાંઈક સુધારો મારુમ પડે છે; છતાં જ્યાં પ્રાથમિક શીક્ષણ લેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓમાં જ ઘટાડો રજૂ થતો જાય છે તો ભવિષ્યમાં માધ્યમિક શિક્ષણ લેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓમાં વધુ ઘટાડો થવા સંભવ રહે છે. છેલ્લા દશ વરસોમાં બોર્ડીંગો, કેળવણીની સંસ્થાઓ અને ગુરુકુલોમાં વધારો થતો જતો હોવા છતાં આશ્ચર્યજનક બીના તો એ છે કે કેળવણીના ક્ષેત્રમાં આગળ વધવાને બદલે શરૂઆતની કેળવણીમાં પ્રાથમિક શીક્ષણથી જ આપણે પાછા હઠતા જઈએ છીએ. આવી સ્થિતિમાં જૈન કોલેજ અથવા યુનીવર્સિટીના કાંઈપણ સ્વપ્ના જોતા હોઈએ તો ખરેખર વિચારવા જેવી બાબત છે.

શ્રીમંતોનું કર્તવ્ય.

૨૬૯

શરૂઆતની જ કેળવણીમાં હજુ આપણે ફાંફાં મારીએ છીએ તે વખતે ઉંચી કેળવણીની હિમાયત કેવી રીતે કરવી તે એક પ્રશ્ન છે. શરૂઆતમાં જ જાહેર ફાંફાં ચલાવવામાં આવતી આપણી કેળવણી વિષયક સંસ્થાઓ તરફ દૃષ્ટી કરો અને ખાતરી થશે કે દર વરસે ફાંડના અભાવે કેટલી અરજીઓ પાછી કાઢવામાં આવે છે. જૈન કોમમાં સામાજિક સેવા કરવાની ઉમેદ રાખનારાઓ માટે કેળવણીના સુધારાર્થે કાર્ય કરવા સારું બહોળું ક્ષેત્ર પડેલું છે. જૈન કોમના હાલના બાળકોને મનુષ્યત્વમાં લાવી જો શહેરી તરીકે લાયક બનાવવા માંગતા હોઈએ તો મુખ્ય ઈલાકાના શહેરો કરતાં, ગામડાઓ કે ઠેકાણે ઠેકાણે વસ્તીનો લગભગ ૮૫ ટકા જેટલો ભાગ રહે છે તેમાં વસવાટ કરી રહેલા જૈનોની સામાજિક અને આર્થિક સ્થિતિનું ખારીક અવલોકન કરવામાં આવે તો બીજી કોમોની હરીફાઈના જમાનામાં આપણે દિનપ્રતિદિન કેટલા બધા નીચે ગબડતા જઈએ છીએ તેનો ખ્યાલ આવી શકે. તેટલાજ માટે આપણી સખાવતો, જે મોટે ભાગે લાગેવળે અથવા દૃષ્ટીરાગ અને દાક્ષીણ્યતાથી બુદ્ધી બુદ્ધી દિશાએ નાણાની નાની રકમો મારફતે વેંચાઈ જતી હોવાથી, આપણી કેળવણીની સંસ્થાઓ સંગીન થઈ શકે તે તરફ દાનનો પ્રવાહ ચાલુ થાય તે માટે જૈન આગેવાનોનું ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે.

શાણા શ્રીમંતોનું હિત કર્તવ્ય.

લેખક-સદ્ગુણાનુરાગી કપૂરવિજયજી.

આપણા જૈન શ્વેત સમાજની આટ આટલી અવનતિ-સર્વતો મુખી અવનતિ પ્રત્યક્ષ થઈ રહેલી નજરે જોયા છતાં તેમાંના ઘણા ખરા શ્રીમંતો હજી સુધી ખરી દીલસોજી દર્શાવવા યોગ્ય પ્રયત્ન કરતા નથી, ને ગતાનુગતિક પછે લગભગ ચાલ્યા કરે છે. આ દેશમાં તેમજ અન્ય દેશોમાં અન્ય દીલસોજી શ્રીમંતો પોતાનો દ્રવ્ય પ્રવાહ કેળવણીના વિશાળ પ્રદેશમાં છૂટથી વહેવા દે છે તેમ આપણા જૈન શ્વેતામ્બર શ્રીમંતો સમયને ખરાબર ઓળખી પોતાનો દ્રવ્ય પ્રવાહ એ જરૂરી દિશામાં વિવેકથી વાળે એ ભારે જરૂરનું છે; છતાં તેઓ તેની કેમ ઉપેક્ષા કરે છે? જો કે જૈન શ્રીમંતો પ્રતિવર્ષ લાખો રૂપિયા ખર્ચે છે ખરા, પરંતુ આપણા સમાજમાં ખરી કેળવણીનો પ્રચાર કરવા તેઓ બહુ થોડોજ ફાળો આપે છે. જેટલું દ્રવ્ય લોક દેખાદેખી કે વાહવાહ માટે કે સ્વેચ્છા મુજબ ખર્ચાય છે તેમાંથી ખૂબ સફળતા મળે એવું ઉત્પાદક દ્રવ્ય કેટલું અને અનુત્પાદક દ્રવ્ય કેટલું ખર્ચાય છે; તેનો કંઈ હિસાબ છે? વિવેકને વિચાર પૂર્વક શાસન ને સમાજના સત્ય હિતાર્થે તેમાંથી કેટલું ખર્ચાય છે, તેનું કંઈ માપ છે? આ રીતે વિવેક રહિત થઈ રહેલા

उषाय=(उष+आय).

માન-જ્ઞાન, આચાર અને વિનયને લોપનાર ધર્મ અર્થને કામમાં અંત.

કષાયો.

૨૯૧

રાય પાડનાર એવા માન-કષાયને ખરો વિક્રાન થોડો વખત પણ સ્થાન આપતો નથી અર્થાત તેને ટકવા દેતો નથી.

માયાવી—પુરૂષે કદાચ કંઈ પણ અપરાધ કર્યો ન હોય તો પણ તે માયા દોષથી દૂષિત સતો સર્ષની પેરે કાઢને વિશ્વાસ પાત્ર થઈ શકતો નથી. સર્વ વિનાશના મૂળ રૂપ અને સર્વ આપદાઓ પામવાના મુખ્ય માર્ગ રૂપ **લોભ**ને વશ થયેલ જીવને એક ક્ષણ પણ સુખ-શાંતિ ક્યાંથી હોય ? ઉક્ત ક્રોધ-માન-માયા અને લોભ અતિ દુર્જન્ય છે તેમને વશ પડેલ જીવને એટલાં બધાં કષ્ટ સહવાં પડે છે કે તેનું પુરૂં વર્ણન પણ થઈ ન શકે. દુઃકાણુમાં ક્રોધથી પ્રીતિનો વિનાશ થાય છે માન-અહંકારથી વિનય ગુણનો લોપ થાય છે, માયા-કપટ શઠતાથી વિશ્વાસ ભંગ થાય છે જેથી મિત્રતા ભાઈ ચારાનો નાશ થાય છે અને લોભથી સર્વ ગુણોનો વિનાશથાય છે.

કૌંધાદિક કષાયનો જય.

ક્ષમા-સમતા-ઉપશમ ભાવથી સહિષ્ણુતા કેળવી ક્રોધનો જય કરવો. મૃદુતા નમ્રતા વડે માન-અહંકારનો જય કરવો ઋણુતા-સરલતાના સેવનથી, માયા-કપટનો જય કરવો અને સંતોષ વૃત્તિ વડે લોભ તૃષ્ણાનો જય કરવો જોઈએ.

૧ દયા ધર્મનું મૂળ છે અક્ષમાળુ-અસહિષ્ણુ હોય તે દયાને સાધી-આરાધી શકતો નથી. તેથી જે ક્ષમા પ્રધાન-ક્ષમાળુ ક્ષમાશ્રમણ હોય તે ઉત્તમ અહિંસા દયાધર્મને સાધી-પાળી-આરાધી શકે છે.

૨ સર્વે ગુણો વિનયને આધીન છે અને વિનયગુણ મૃદુતાને આધીન છે, તેથી જેનામાં સંપૂર્ણ મૃદુતા વસે છે તે સર્વ ગુણ ભાગી બની શકે છે.

૩ માયાવી જીવ વિશુદ્ધિ પામતો નથી. અશુદ્ધ આત્મા ધર્મને આરાધી શકતો નથી, ધર્મારાધન વગર મોક્ષ થતો નથી અને મોક્ષ ઉપરાંત બીજું કોઈ પરમ સુખ વિદ્યમાન નથી.

૪ લોભ-તૃષ્ણામાં તણાતો જીવ સુખશાંતિને પામતો નથી અને સંતોષ સમાન કોઈ સુખ નથી તેથી લોભ તજી સંતોષનો જ આશ્રય કરવો યુક્ત છે.

૨૭૨

શ્રી આત્માનાંદ પ્રકાશ.

વિકૃલદાસ મૂ. શાહ બી. એ.

(અનુસંધાન ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૬૧ થી ૨૬૨)

જો આપણે કોઈ ખાસ વિષયમાં આપણી અપૂર્વતા પ્રકટ કરવા ઇચ્છતા હોઈએ તો આપણા ઇચ્છિત વિષયમાં ઉચ્ચ આદર્શ સહિત પ્રવેશ કરવો જોઈએ અને જ્યાં સુધી સફલતા મેળવવામાં જરાપણ સન્દેહ નથી એમ જણાય ત્યાં સુધી આપણા અંતઃકરણને એમાંથી જરા પણ પાછું હઠાવવું ન જોઈએ.

પ્રત્યેક જીવન પોતાનાં આદર્શોનું જ અનુકરણ કરે છે, આદર્શના રંગેજ રંગાય છે, અને આદર્શ અનુસાર તેનું ચારિત્ર ઘડાય છે. જો આપણને કોઈ મનુષ્યનો આદર્શ જાણવાની ઇચ્છા હોય તો તેના ચારિત્ર અથવા સ્વભાવ તપાસીએ તો આપણને એના આદર્શની ખબર પડી જાય છે.

આપણા આદર્શ જ આપણાં ચારિત્રનું સંગઠન કરે છે, અને એમાં એવી શક્તિ રહેલી છે કે તે જીવનને વાસ્તવિક જીવનમાં પરિણત બનાવે છે. જુઓ ? કેટલા આશ્ચર્યની વાત છે કે જેવો આપણો આદર્શ હોય છે, જેવી આપણી માનસિક અભિલાષાઓ હોય છે, જેવા આપણા હાર્દિક ભાવ હોય છે તેની ઝલક આપણા મુખમંડળ ઉપર ખરાબર જણાઈ આવે છે; એવું કદિ નથી બનતું કે તેનો ભાવ આપણા ચહેરા ઉપર ન ઝળકે, તેનું પ્રતિબિંબ આપણી આંખોમાં ન દેખાય, એટલા મોટેજ આપણા આદર્શને, આપણા મનોભાવને, આપણા વિચાર પ્રવાહને શ્રેષ્ઠતા અને દિવ્યતા તરફ જ ઝુકાવી રાખવા જોઈએ. આપણે પૂર્ણ નિશ્ચય, પૂર્ણ વિશ્વાસ કરી લેવો જોઈએ કે નિકૃષ્ટતા, હીનતા, નિર્બલતા, આધિવ્યાધિ, દરિદ્રતા અને અજ્ઞાનથી આપણું કંઈપણ શ્રેય નથી થવાનું. આપણને એવો દૃઢ વિશ્વાસ હોવો જોઈએ કે આપણા હાથે હમેશાં સારું કાર્ય થવાનું, ખરાબ કદિપણ નહિ.

અહા ! એ કેવી દેવી વસ્તુ છે, દિવ્ય પદાર્થ છે કે જે આપણા આત્માને ખરેખરો ઉંચે લાવે છે, અધ્યાત્મના આનન્દના ઉચ્ચ પ્રદેશ પર પહોંચાડે છે ! તે એ શક્તિ છે કે જે આપણા આદર્શોમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે, તે એ જ્યોતિ છે કે જે નિર્મલ અંતઃકરણમાંથી નીકળીને આપણાં સમગ્ર જીવનને પ્રકાશિત કરે છે.

દેવી ઇચ્છા.

૨૭૩

આપણને આપણા જીવનોદ્દેશ સફલ કરવામાં શ્રદ્ધાની પણ ઘણી સહાયતા મળે છે. જો એમ કહેવામાં આવે કે મનોવાંછિત પદાર્થનું મૂળ શ્રદ્ધા જ હોઈ શકે તો તેમાં લેશ પણ અત્યોક્તિ નથી. જો એમ કહેવામાં આવે કે શ્રદ્ધા જ આપણા આદર્શની બાદ્ય રેવા છે તો તે જરાપણ અનુચિત નથી, પણ આપણે શ્રદ્ધાથી જ અટકી ન જવું જોઈએ. આપણે જોવું જોઈએ કે શ્રદ્ધા ઉપરાંત અન્ય કોઈ વસ્તુ છે કે નહિ ? જરા ઉંડો વિચાર કરવાથી આપણને લાન થાય છે કે શ્રદ્ધા, આશા, હાર્દિક લાલસા વિગેરે મનોવૃત્તિઓની પાછળ એક અલૌકિક દિવ્ય પદાર્થ—સત્ય રહેલ છે જે સત્ય આપણી પ્રાકૃત અભિલાષાઓને સુસ્વરૂપ આપે છે.

ઉત્પાદક શક્તિનો એવો એક નિયમ છે કે જે વિષે આપણે દૃઢતાપૂર્વક વિશ્વાસ ધારણ કરીએ તે આપણને અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. જો આપણે દૃઢ વિશ્વાસ-પૂર્વક માનીએ કે મને એક સુંદર મકાન રહેવાનું મળશે, હું સમૃદ્ધિવાન બનીશ, હું પ્રભાવશાળી પુરૂષ થઈશ, સમાજમાં મારું વજન પડશે તો આપણામાં એક પ્રકારની વિલક્ષણ ઉત્પાદક શક્તિનો ઉદય થશે જે આપણાં મનોરથો ઉપર સફળતાનો પ્રકાશ પાડશે.

જો આપણે આપણા જીવનોદ્દેશ સફલ કરવા ઇચ્છતા હોઈએ, જો આપણે આપણા આદર્શને કાર્યમાં પરિણત કરવા ઇચ્છતા હોઈએ તો આપણે આપણા સમસ્ત વિચાર પ્રવાહને આપણા ઉદ્દેશની દિશા તરફ ઊંઘવડાવવો જોઈએ. એકજ ઉદ્દેશની તરફ મન વચન અને કાયાને લગાડી દેવાથી સંસારમાં મહાન સફળતાઓ થયેલી જોવામાં આવે છે. આપણે દિવ્ય પદાર્થોની જ આશા કરવી. મને કોઈ દિવ્ય મહાન પદાર્થ પ્રાપ્ત થવાની છે અને હું મારા જીવનોદ્દેશ પ્રત્યે પ્રગતિ કરી રહ્યો છું એવો આત્મવિશ્વાસ કરી લેવો જોઈએ. મારી શાશ્વત ઉન્નતિ થઈ રહી છે અને મારા આત્માનો પ્રત્યેક પરમાણુ દિવ્યતાને પંથે વિચરી રહ્યો છે એ વિચારમાં જ મસ્ત થઈ જવું જોઈએ.

અનેક મનુષ્યો કહ્યા કરે છે કે આવી જાતની સ્વપ્ન સૃષ્ટિ રચવાથી માત્ર કલ્પનામાં જ રહેવાથી અમે કંઈપણ કાર્ય નથી કરી શકતા, આ ફરિયાદ ભૂલ ભરેલ છે. અહિં આ એમ કહેવાનો આશય નથી કે આપણે હંમેશા કલ્પના રાજ્યમાં જ રમણ કરવું, વિચારો જ કર્યા કરવા, મનોરથોજ બાંધ્યા કરવા, પરંતુ અમારો કહેવાનો આશય એ છે કે કોઈપણ કાર્ય શરૂ કરવા પહેલાં તે કાર્ય કરવાની દૃઢ ઇચ્છા કરી લેવી અને સમસ્ત વિચાર શક્તિ એમાં રોકી દેવી કે જેનાથી આપણને ઘણી સારી સફળતા મળવા સંભવ છે. મનના વિચારોને મનમાં જ લય

૨૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ન થવા દેવાને બદલે તેને દૃશ્ય રૂપમાં રાખવાની અત્યંત જરૂર છે એ પ્રથમથીજ કહેવાઈ ગયું છે, પરંતુ એટલું તો જરૂર કહેવું જોઈએ કે એ શક્તિઓ મહાન કાર્ય સંપાદિકાઓ છે, પવિત્ર છે, દૈવી ઉદ્દેશને માટે આપણામાં રહેલી છે જેની સહાયથી આપણે સત્યનો પ્રકાશ જોઈ શકીએ છીએ.

હવાઈ કિલ્લા બનાવવા એ પણ નકાસું નથી. કારીગર મકાન બાંધ્યા પહેલાં તેનો નકશો પોતાનાં મનમાં સ્થિર કરી લે છે. અને પછી તે અનુસાર મકાન બાંધે છે. સુંદર અને ભવ્ય મકાન બનાવ્યા પહેલાં પોતાના માનસિક ક્ષેત્રમાં તેની સુંદર અને ભવ્ય ઇમારત બંધી કરીને જોઈ લે છે. એ પ્રમાણે આપણે જે કાંઈ કાર્ય કરીએ છીએ, તેની સૃષ્ટિ પ્રથમ આપણા મનમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને પછી તે દૃશ્ય રૂપમાં પરિણમે છે. આપણી કલ્પનાઓ આપણા જીવનરૂપી ઇમારતનું રેખાચિત્ર છે, પરંતુ જો આપણે એ કલ્પનાઓને સત્ય કરવા માટે જોઈએ તેવો પ્રયત્ન ન કરીએ તો તેનું રેખાચિત્ર જ માત્ર રહેવાનું. જેવી રીતે કારીગર મકાનનો કેવળ નકશોજ બનાવે અને તેને સત્ય રૂપમાં પ્રકટ ન કરે અર્થાત્ તે અનુસાર મકાન ન બનાવે તો તેની સ્કીમ નકશામાં જ રહેવાની તેવી રીતે આપણા વિચારોનું પણ સમજવું.—

જે જે મહાપુરૂષો થઈ ગયા છે, જેઓએ મહાન પદાર્થોની પ્રાપ્તિ કરી છે તેઓ સૌ પોતાનાં ઇચ્છિત પદાર્થોના સ્વપ્ના જ સેવ્યા કરતા હતા. જેટલી સ્પષ્ટતાથી જેટલા આગ્રહથી, જેટલા ઉત્સાહથી, તેઓએ પોતાનાં સુખ-સ્વપ્નની-આદર્શની સિદ્ધિ માટે પ્રયત્નો કર્યા તેટલી જ તેઓને સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થઈ છે. તેથી આપણને આપણા આદર્શની પ્રત્યક્ષ સિદ્ધિ ન દેખાતી હોય એટલા માટે આપણે આદર્શને તજી ન દેવો જોઈએ. આપણે તો આપણી સમગ્ર શક્તિઓનો પ્રવાહ આપણા આદર્શ તરફ વાળીને તેની સિદ્ધિ માટે દૃઢ શ્રદ્ધા રાખવી. એ આદર્શને હમેશાં પ્રકાશિત રાખવો. તેને કદિ પણ અંધકારમય કે મંદ ન થવા દેવો. હમેશાં આનન્દપ્રદ નવી નવી ઇચ્છાઓથી ભરપૂર વાતાવરણમાં જ રહેવું; એવાં જ પુસ્તકો વાંચવા કે જે આપણી અભિલાષાઓને પ્રોત્સાહન આપતા રહે. જેઓએ સફલતાનું રહસ્ય પ્રત્યક્ષ અનુભવ્યું હોય તેવા પુરૂષોનો જ સમાગમ રાખવો.

રાત્રે સુતા પહેલાં થોડી વાર શાંતિપૂર્વક બેસીને એકાગ્ર ચિત્તથી તમારા આદર્શનો વિચાર કરો. વિચાર સૃષ્ટિમાં એની મૂર્તિ જુઓ, આનન્દમાં મગ્ન થઈ જાઓ. તમારી કલ્પનાઓથી સ્વપ્નમાં પણ ન ડરો કેમકે એવો મનુષ્ય આત્મોન્નતિ નથી સાધી શકતો. જે પોતાના આદર્શનું સુખ-સ્વપ્ન નથી જોતો તેનું પતન

દૈવી ઇચ્છા.

૨૭૫

થાય છે. આપણામાં ભય ઉત્પન્ન કરવા માટે સ્વપ્નની શક્તિ આપણામાં નથી રહેલી, તેની પાછળ એક સત્ય રહેલું છે જે એક દિવ્ય બક્ષીસ છે. જે દૈવી બ્રહ્માનામાંથી આપણને દિવ્ય ધન આપે છે અને સાધારણ પુરૂષોની શ્રેણીમાંથી આપણને અસાધારણ પુરૂષોની શ્રેણીમાં મૂકે છે. ખરાબ સ્થિતિમાંથી દિવ્ય આદર્શ પર લઇ જાય છે.

આપણે આપણા હૃદયના આનન્દમય ભુવનમાં આદર્શોને જે આભાસ જોયા કરીએ છીએ તે આપણને અસફળતા અને આશાભંગથી હતાશિયાળા બનાવે છે.

અહિંસાના સ્વપ્નનો અર્થ એ સ્વપ્ન નહિ કે જે કેવળ તરંગવત્ અને ક્ષણિક હોય છે, પરંતુ એ સાચી અને પ્રાકૃત અભિલાષા અને એ પવિત્ર આત્મિક આકાંક્ષાઓ છે કે જે આપણને હિંમેશાં એક જ વસ્તુનું સ્મરણ કરાવે છે કે આપણે આપણું જીવન દિવ્ય અને મહાન બનાવવું જોઈએ. જે આપણને એવી જ સૂચના કરે છે કે તમે ખરાબ પરિસ્થિતિમાંથી નીકળીને એ આદર્શો પ્રત્યક્ષ કરી શકો છો કે જે આદર્શો તમે તમારા કલ્પના રાજ્યમાં જોયા કરો છો. આપણી પ્રાકૃત અભિલાષાઓની પાછળ એક જાતનું ઐશ્વર્ય રહેલું છે. દૈવી અને કલ્પદ્રવ્ય ઇચ્છાઓ એ છે કે જે આપણા આદર્શોની સિદ્ધિમાં સહાયક બને છે, જે આપણને પૂર્ણતાએ પહોંચવામાં આત્મવિકાસ કરવામાં મદદગાર બને છે.

આપણી માનસિક વૃત્તિઓ, આપણી હાર્દિક ઇચ્છાઓ આપણી હિંમેશની પ્રાર્થનાઓ છે, એ પ્રાર્થના પ્રકૃતિદેવી સાંભળે છે અને તેનો યોગ્ય જવાબ આપે છે. એ માની લે છે કે આપણા અંતરાત્મા જે વસ્તુનું સૂચન કરે છે તે વસ્તુ આપણે ઇચ્છીએ છીએ અને તે આપણને મદદ કરવા લાગે છે. આપણી ઇચ્છાઓ જ આપણી હિંમેશની પ્રાર્થનાઓ છે એ વાતનું જ્ઞાન પણ થોડા લોકોને હોય છે, એ પ્રાર્થનાઓ નક્કી નહિ, બનાવટી નહિ, પરંતુ શુદ્ધ હૃદયમાંથી નીકળેલી હોવાથી આત્મિક છે અને તેનું સુકલ આપણને જરૂર મળે છે.

આપણે સૌ સારી રીતે જાણીએ છીએ કે આપણા આત્મામાં એક દૈવી ઉપદેશક રહેલો છે તે આપણું દરેક વખતે રક્ષણ કરે છે, આપણને યોગ્ય માર્ગ બતાવે છે, અને આપણા દરેક પ્રશ્નો ઉત્તર આપે છે. જે મનુષ્ય પોતાના માનસિક ભાવો સ્થિર કરીને ઉત્સાહ અને પ્રમાણિકતા પૂર્વક પોતાનો ઉદ્દેશ સિદ્ધ કરવા ઇચ્છે છે, તે જરૂર થોડોધણા કે પુરેપુરો સિદ્ધ કરશે.

આપણી હાર્દિક ઇચ્છાઓ આપણા અંતર્બળને ઉત્તેજિત કરે છે, આપણી શક્તિઓને બલ આપે છે, આપણી યોગ્યતાને વધારે છે. પ્રકૃતિદેવીની એવી

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હકાન છે કે જ્યાં એક ચોક્કસ કિંમત કહેવામાં આવે છે, અને દરેક મનુષ્ય એ કિંમત આપીને દરેક ચીજ ખરીદી શકે છે.

જ્યારે આપણે જોઈએ છીએ કે કરોડો મનુષ્યોમાં કોઈ વિરલ મનુષ્ય પોતાની પૂર્ણ અવસ્થાએ પહોંચે છે અને અનેક મનુષ્યો અર્ધ વિકસિત થયા પહેલાં જ કાળનો ભોગ બની જાય છે ત્યારે આપણે માનવું પડશે કે એમાં પણ કંઈક ભૂલ રહેલી છે. શું આપણું જીવન-વૃક્ષ તેના સમય પહેલાં મરી જાય છે? આપણામાં મનની શક્તિ હોવા છતાં શું આપણું જીવન ફલ અર્ધ વિકસિત થયા પહેલાં જ વૃક્ષ ઉપરથી પડી જાય છે? તો આપણે માનવું પડશે કે એમાં પણ કોઈ સ્થળે આપણી ભૂલ રહેલી છે.

જ્યારે આપણે અન્ય મનુષ્યોના જીવનની તુલના કરીએ છીએ ત્યારે આપણને ખબર પડે છે કે માનવ-જીવનને માટે પુરેપુરો આત્મ-વિકાસ કરવો યોગ્ય અવસર છે. જો આપણે આપણા દિવ્ય સ્વપ્નેના અનુકરણ કરતા રહેશું તો આપણી ઇચ્છાઓ સફળ થવાનો આપણા આદર્શો સિદ્ધ થવાનો સમય જરૂર આવશે; કેમકે તે ખીડાયલી પાંખડીઓ સમાન છે કે જે યોગ્ય સમય આવતાં ખીલે છે અને પોતાની સુગંધ તથા સુંદરતા વડે વાતાવરણને સુગંધમય બનાવી મુકે છે, પછી કોઈપણ પ્રકારનો ક્ષય એના વિકાસને રોકી શકતો નથી.

હવે આપણે સમજવા લાગ્યા છીએ કે દરેક મનુષ્યમાં કોઈ એવી સામગ્રી મોબુદ છે કે જે તેને પૂર્ણ આદર્શ મનુષ્ય બનાવી શકે છે. જો આપણે આપણા આદર્શોને મજબુત પકડી રાખીએ, સાંસારિક કષ્ટોથી ગભરાયા વગર મન વચન કાયાથી આપણા જીવનોદ્દેશની પાછળ ચાલીએ તો આપણામાં માનુષી શક્તિઓનો આવિર્ભાવ થઈને આપણી સફળતાપર પ્રકાશ પડશે એમાં લેશ પણ શંકાને સ્થાન નથી.

‘પૂર્ણ બનો’ એ ઇશ્વરી આજ્ઞા અર્થ વગરની નથી. દરેક મનુષ્યમાં આત્મ વિકાસ કરવાની અનંત શક્તિ પણ રહેલી છે એ વાત અક્ષરશઃ સત્ય છે.

(ચાલુ)

શ્રી વિભાગ વાંચન.

૨૭૭

શ્રી વિભાગ વાંચન.

શ્રીઓની નીતિ અને ધર્મ.

લેખીકા:—એક જહેન.

પ્રીય જહેનો !

આ સંસારમાં કઈ શ્રીઓ સુશોભિત છે તેને માટે બે મત છે. કેમકે શ્રીઓનું સૌભાગ્ય બે ભાગમાં વહેંચાયેલું છે. (૧) બાહ્ય સૌન્દર્ય (૨) આક્યાન્તર સૌન્દર્ય.

(૧) બાહ્ય સૌન્દર્ય એ શરીરની ટાપટીપ, સુશોભિત પહેરવેશ, ફેશનની પ્રીશયારી, ઝવેરાતના ચકચકીત દાગીના, અને લટક મટક ચાલવાની ચાતુર્યતા, આ બાહ્ય સૌન્દર્યના અંગ છે.

(૨) આક્યાન્તર સૌન્દર્યતામાં મનની શુદ્ધિ શુદ્ધ જ્ઞાન, સત્ય ધર્મનું ભાન, નીતિનો સત્કાર, વિનયનો આદર અને સહગુણોનો સ્વીકાર એ મુખ્ય ગુણો તે આક્યાન્તર સૌન્દર્યતાના અંગ છે.

હાલની જહેનો ! આપણે કયું સૌન્દર્ય મેળવવાની જરૂર છે ? કયું સૌન્દર્ય આપણને એક પવિત્ર ભારત મહીલાની પદ્ધતિ પ્રાપ્ત કરાવશે ? કયું સૌન્દર્ય આપણને મોક્ષનો માર્ગ ખતલાવવા દેહીપ્યમાન રોશની આપશે ? કયું સૌન્દર્ય આપણને આ ભૂમિમાં જ સ્વર્ગના સુખનો અનુભવ કરાવશે ? કયું સૌન્દર્ય આપણને આપણા વિદ્વદ્ મંડળમાં સત્કાર કરાવશે ? ઉત્તર એની મેળેજ થઈ જાય છે કે આક્યાન્તર સૌન્દર્ય આપણા માટે ઈષ્ટ છે. સહગુણના અલંકારો જ આપણા માટે સુખરૂપ છે. નીતિ અને ધર્મનું વર્તન જ આપણા માટે મોક્ષની શ્રેણી છે, અને સહવિદ્યાનું દ્રવ્ય જ આપણે માટે અચળ લાંડારરૂપ છે.

ત્યારે જહેનો ! આપણે હાલ કયા સૌન્દર્ય ઉપર મોહ પામી રહ્યાં છીએ. કયા અલંકારો મેળવવાનું ચિન્તન કરી રહ્યા છીએ, કઈ જાતના કપડાં ખરીદવાની કોશીષ કરી રહ્યા છીએ, આપણે સઘળો વખત શરીરની ટાપટીપમાં કયા હેતુથી ગુજારી રહ્યા છે, જ્યારે આપણે સત્ય બોલવાનું પ્રથમથી જ સ્વીકારી

૨૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લઘએ તો કહેવુંજ પડશે કે અમારું મન ગવેરાત તરફ ચોટેલું છે, નવીન ફેશનની હીરા જડીત ખંગડીઓ કેમ મળે ? ભારે સાડી મારા પતિ મને ક્યારે લાવી આપશે ? અને હું ક્યારે પહેરીશ ? એવા વિચારો હરદમ આપણને થયા કરે છે; પરંતુ આપણે વર્ષમાં એક દિવસ પણ એમ વિચારતા નથી કે જે દિવસે આપણે શાન્ત મનથી આપણે એવો વિચાર કર્યો હોય કે હું કોણ છું, ક્યાંથી આવી, મારું કર્તવ્ય શું, અને હું કયું જ્ઞાન મેળવું કે જે જ્ઞાન મને, મારા આત્માને, મારા સ્વામીને, મારા કુટુંબને અને મારા દેશને કંઈ લાભકર્તા થાય. હું મારો ધર્મ બરાબર જાળવું છું કે નહીં ? સ્ત્રીઓએ જે નીતિરૂપી તલવારની ધાર ઉપર ચાલવું જોઈએ તેવી નીતિ મારામાં છે કે નહીં ? ન હોય તો કેવી રીતે મેળવી શકું ? હું મારા સ્વામીની સેવા યથાર્થ રીતે બજાવી શકું, અને તેમને મદદગાર નીવડી સુખ અને આનન્દમાં રાખી શકું. જ્યારે સોના રૂપાના દાગીના અને મુદ્યવાન કપડાં મેળવવા તરફ જોટલા અંશે આપણી વૃત્તિઓ દોડાદોડ કરે છે, તેટલા જ અંશે જ્યારે શુદ્ધ નિતિના અલંકારો મેળવવા માટે આપણી વૃત્તિઓ કામે લાગશે, ત્યારે નક્કી સમજવું કે આપણે માટે આ સંસારમાં હું ખરૂંપ સમુદ્રનું પાણી સુકાઈ ગયા વગર રહેશે નહીં.

સુર જહેનો ! સ્ત્રીઓને લક્ષ્મીને નામે શા માટે ઓળખવામાં આવતી હશે ? તેનો કોઈ દિવસે પણ તમને વિચાર થાય છે. પુરૂષ જે દ્રવ્ય ક્રમાય તેના કરતાં કંઈક ઓછું ખર્ચ કરવાની નિતિ જો સ્ત્રીઓમાં દાખલ થાય અને ઉપજ કરતાં ખર્ચ વિશેષ ન કરે, ખર્ચ કરે તે પણ વિવેકથી અને કરકસરથી કરવામાં આવે તો લક્ષ્મીનો વધારો થાય, અને તેવી સુઘડ સ્ત્રીઓની બાહોરીથી જેના ઘરમાં લક્ષ્મી વધે તે ઘરની સ્ત્રી એ સાક્ષાત લક્ષ્મી જ છે; પરંતુ આપણે જોઈએ છીએ તો જણાય છે કે આપણું દ્રવ્ય વિવેકવિના આડે માર્ગે ઘણું મોઝ શોખમાં ખર્ચાઈ જાય છે, ખોટા રોફ રાખવા તથા ઢાંગી ધુતારાઓથી છેતરાઈને કુપાત્રે દાન આપવામાં અને મહોટાઈ મેળવવામાં ખર્ચાઈ જાય છે; પરંતુ કેળવણીને ઉત્તેજન આપવામાં, અનાથોનું રક્ષણ કરવામાં, ધર્મની ઉન્નતિ કરવામાં અને દેશનો ઉદય કરવામાં પૈસા આપવામાં આપણી ફરજ સમજતાં નથી. આવક કરતાં ખર્ચ ઓછું રાખવાની બાબત ધારણ કરવી તે વાત તો ક્યાં રહી, પણ આપણા મનની ગમતી ચીજો મરીને, જાતે વેચાઈને, કરજ કરીને પણ આણી આપવા આપણે પુરૂષોને સંતાપીએ છીએ, તેમનું લોહી ઉકાળીએ છીએ, તેમને સુખ અને આનન્દ આપવાને બદલે શોકાગ્નિમાં બાળી મૂકીએ છીએ, કરજદાર કરીને દેવામાં ડૂબાવી દઈએ છીએ. ઘરબાર વેચાવી દઈએ છીએ. અને અન્તે આપણે જાતે જ તેના દાસ થઈ રહીને પણ તેનું કરજ પુરું કરીએ છીએ. માટે હે સન્નારીઓ ? તમે હજી કંઈ ચેતા, એક સ્ત્રી રત્ન તરીકે કમતી બનો.

સ્રી વિભાગ-વાંચન.

૨૭૯

હું એમ કહેવા આપને નથી ઇચ્છતિ કે બાહ્ય સૌન્દર્યની જરૂર નથી, પરંતુ ફાટી ગયેલા દૂધમાં સાકર ભેળવવા જેવું કરશો નહીં. મતલબ કે આક્યા-નતર એટલે અંદરનું સૌન્દર્ય મેળવવાની સાથે બાહ્ય સૌન્દર્ય સાચવશો.

આપણે એક દાખલો લઈએ. એક સ્રી પોતાનો પતિ ધંધાથી પરિશ્રમીત થઈ ઘેર આવે છે આવતાં જ તેની સ્રી કહે મારે અમૂક ઘરેણું જોઈએ, આજે મારી સાસુએ મને તિરસ્કાર કર્યો; આજે નણુંદે મને ગાળ ભાંડી, પાડોસણે મને મહેણું માર્યું આ સ્રી તેના પતિને શું શ્રાપ રૂપ નથી ? દુઃખના દરિયા જેવી નથી ?

એક સ્રી પોતાના સ્વામિને હંમેશ હાસ્ય મુદ્રાથી વધાવીલે છે, ઉજી જળથી તેના થાકને ઉતારી દે છે, સ્વાદિષ્ટ ભોજન પીરસી તેની ક્ષુધા તૃપ્ત કરે છે, મધુર વચનથી પતિને આનન્દમાં રાખે છે, તેના દુઃખમાં દુઃખી અને સુખમાં સુખ માને છે, આજ્ઞાને આધીન રહીને એક દાસી તરીકે તેની સેવા બજાવે છે શું ? આ સુઘડ સ્રી તેના પતિને મદદગાર અને વફાદાર નથી ? કારણકે તે પોતાનો ધર્મ જાણી તેમ વર્તે છે.

એક સ્રી રંગે ગૌર છે, રૂપે રંભા જેવી છે, દાગીનાથી શણગારેલી છે, કપડે-લતે ભભકાદાર રહે છે, પણ તેને જીકું બોલવાની ટેવ છે, નિન્દા કરવામાં પ્રખ્યાત છે, રસ્તે ચાલતાં કળીઓ કરવામાં મશહૂર છે, અભિમાનમાં મગ્ન છે, એક અક્ષ-રનું પણ જ્ઞાન નથી, શું તે સ્રી તેના પતિને, તેના કુટુંબને, અને દેશને સહાયક થઈ પડશે ? અભિમાનનું ઝેર તેને દુઃખી કર્યા વગર રહેશે ? પહેરેલા દાગીના સર્પની માળા સમાન ગણાશે, ખરેખરાત તે ઉજી સોમલ સમાનરૂપ કુટુંબનો નાશ કરવામાં જ ઉપયોગી થશે. બીજી તરફ એક સ્રી ભલે દાગીનાથી રહીત હોય, રૂપવાન ન હોય, પરંતુ સાચી કેળવાએલી હોય, નીતિથી ચાલનારી હોય, કલેશની શત્રુ હોય, નમ્રતાથી બોલનારી હોય તે ગમે ખરાબ સ્થિતિમાં એક નીર્જન અર-હ્યમાં પણ લક્ષ્મીરૂપે છે. સંકટના સમુદ્રમાં ગોથા ખાતી વખતે પણ તેવી સુઘડ સ્રીના દીવાસાનું નાવ આશ્વાસન આપે છે.

જે સ્રી નીતિવાન નથી, જે સ્રી પોતાની ફરજ સમજતી નથી, તે સ્રી હુની-યાને બોબરૂપ છે, કુટુંબને હાનીરૂપ છે, કારણકે સ્રીની અંદર રહેલા દુરગુણો તેના બાળકોને વારસામાં મળે છે, અને તેના તેવા સંસર્ગથી આખું કુટુંબ દુર-ગુણી થવાનો સંભવ છે.

ખંડેનો ? આપણે સ્રીઓ જો મોક્ષનો કીનારો સ્વપ્નમાં પણ નીહાળવાની ઇચ્છા રાખતાં હોઈએ તો આ સંસાર સમુદ્રમાં નીતિનું નાવ હમેશાં દુરસ્ત રાખવું જોઈએ. પ્રીય ખંડેનો સ્રીઓની નીતિનો વિષય ઘણો ખંડેળો છે, તે પુરેપુરો ચર્ચા-વતા આખો ગ્રંથ થઈ જાય. પરંતુ તેનું તાત્પર્ય એટલું જ છે કે સ્રીનું બાહ્ય સૌન્દર્ય અને અંદરનું નીતિમય એ બન્ને સૌન્દર્યથી યુક્ત સ્રી હોય તો તે

૨૮૦

શ્રી અત્માનંદ પ્રકાશ.

સોનામાં સુગંધીતા મેળવ્યા સમાન છે. સ્ત્રીને પોતાના સ્વામીના કલ્યાણમાં જ પોતાને મોક્ષ માનવાનો છે, પતિ સેવા, કુટુંબનું રક્ષણ, ધાર્મિક તથા વ્યવહાર, જ્ઞાન, મા બાપ અને સાસુ સસરાની ભક્તિ, પોતાના બાળકો પ્રત્યેની ફરજ, સંતોષ અને સહન શીલતાના સદ્ગુણો, વિનય અને દયાનું આચરણ એટલી બાબતો પ્રતિદિન મનન કરી તે પ્રમાણેનું વર્તન રાખવું તથા સદાચાર પાળવો, અનાચારથી દૂર રહેવું એ સ્ત્રીઓનું મુખ્ય કર્તવ્ય, અને એજ નીતિ, તથા એજ ધર્મ છે.

શ્રી જીનેશ્વર પરમાત્મા મારી પ્રિય જહેનોને એ માર્ગે પ્રેરે એવી જ્ઞાસા સાથે આ વિષય હું સમાપ્ત કરું છું.

પ્રશ્નોત્તર શ્મશ્યાઓ.

(ભાગ ૪ થો.)

(રચનાર શાહુ છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.

દોહરા.

નામ શું યશોદા કંથનું,	વિશ્વવંદ્ય કોણ હોય ?	
ઉત્તર મોઘા મુલ્યનો,	દ્વીપ ? નંદિશ્વર સોય ?	૧
આત્મ ગુણ કદ્યા કેટલા,	૧૦૦ ધારણ શું નામ ?	
ત્રિશલા માત સોહામણાં,	દો ઉત્તર ઠરી ઠામ.	૨
સરોવર કયું હિમાલયે,	કરે કોણ હુંહુલિનાદ ?	
માન-દેવ સૂરિ-મન ગમે,	અહોનિશ કરજો યાદ	૩
કોણ ધારે મણી મસ્તકે,	કોણ બાણાવળી શ્રેષ્ઠ ?	
નાગાભુન ^૨ રસયોગી છે,	ઉત્તર દેજો નેટ	૪
કોણ કસે અંગબળ અધિક,	કોણ કરે હોડે વાદ ?	
ઉત્તર મહા-વાદી ગુર,	વિશ્વ વિષે વિખ્યાત	૫
જ્યોતિષ યોગ પંચમ કયો,	કોણ ધારે મૌન વ્રત ?	
શોભન-સુન ઉત્તર દઈ,	બાઓ ખાંડને વ્રત	૬
નામ શું નવમી રાસીનું,	કોણ વ્યાપક ઘટઘટ ?	
ધન્ય વધનેશ્વર સૂરિએ,	દો ઉત્તર ચટપટ	૭
વ્રત કયું ગૌરવ ભર્યું,	શું લહે સજ્જન ચિત્ત ?	
શિલગુણસૂરિ સમરણ થકી,	તન મન થાય પવિત્ર ?	૮

૧ નંદનશ્વર-નંદિશ્વર, ૨ નાગ-અભુન-નાગાભુન ૩ ધન-વધનેશ્વર

જયન્તિ-અષ્ટક.

૨૮૧

ૐ

સૂરીશ્વર શ્રી આત્મારામજી મહારાજની

જયન્તિ-અષ્ટક.

(કુમતાને જાદુ ડારા એ ચાલ.)

શ્રી ગુરૂદેવ નમન કર આજે, જેની જયન્તિ અનુપમ રાજે....શ્રી.
 “આત્મારામ”-આનંદવિજયવર, શાસ્ત્ર વિશારદ શાણા;
 સૂરિવર--ગુરૂવર--મુનિવર માનું, સમય સૂચક સમજાણા.....શ્રી. ૧
 જ્ઞાતા પદ દરશનના જાનો, તાત્વિક તારણ કાઢી;
 સમજાવે સહુ જનને સ્નેહ, વરસે મેઘ અપાઢી.....શ્રી. ૨
 સ્યાદ્રાહવાદી વિદ્વદ્વર, ન્યાયાંબો નિધિ પુરા;
 સંશય છેદક શુદ્ધ પ્રરૂપક, કર્મ કઠિન કરે ચૂરા.....શ્રી. ૩
 ફરકાંબો ધ્વજ જૈન ધર્મનો, વિચરી વિવિધ પ્રદેશે;
 ભારત ભૂષણ દૂષણ વિણ એ, જૈની તત્ત્વ ઉપદેશે.....શ્રી. ૪
 સન્દેશ શ્રી મહાવીરનો સુંદર, અર્પે શુદ્ધ સ્વભાવે;
 શૌર્ય સહિત “અહિંસકતા” ના, પ્રેરક પૂર્ણ કહાવે.....શ્રી. ૫
 અજ્ઞાન તિમિર ભાસ્કર એ આદિ, અંથ અપૂર્વ બનાવી;
 જૈનીઝમ વિસ્તારે જગમાં, દૈવી ફરજ બજાવી.....શ્રી. ૬
 જીવન જેનું વિશુદ્ધ જણાએ, જેહ આદર્શ પ્રમાણ;
 મીમાંસા તેની કરી આજે, ગુણી ગુણ અહવા ટાણ.....શ્રી. ૭
 પારસ સ્પર્શ થકી જન્યુ લોહા, કાંચન શુદ્ધ સુહાવે;
 સાત્વિક સંત સમાગમ થાતા, આતમ આનંદ પાવે.....શ્રી. ૮

સં. ૧૯૮૫ જેઠ શુકલ ૮

મુ'અઇ ૩

વેલચંદ ધનજી.

૨૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચર્ચા-પત્ર.

વિદ્યાર્થીઓ અંગે.

વિદ્યાર્થીઓને અંગે લાઇ મણીલાલ ખુશાલચંદ ગતાંકમાં લખે છે જેનો ભાવાર્થ એવો છે કે ચાલુ સમયના વિદ્યાર્થીઓ અનેક ઉપાય કરવા છતાં માનતા નથી તેનું કારણ શું ?

આ પ્રશ્નના ઉત્તરને અંગે બાળ વિદ્યાર્થીઓ કે પુખ્ત વિદ્યાર્થીઓ માટે સમજણ આપવાનું મુખ્ય કેન્દ્ર વાતાવરણ જ છે. બાળક અને વિદ્યાર્થીની આસપાસ શુદ્ધ વાતાવરણ હોવું જોઈએ. જે નથી. માબાપો કે શિક્ષકોના શરમાવવા, દબાવવા કે લાલચો આપવાથી વિદ્યાર્થીઓ કદી સમજી શકવાના નથી, પણ તેઓના વાલીઓએ તેઓને નવાજ વાતાવરણ અને શિક્ષણ પદ્ધતિ નીચે મુકવા જોઈએ, જે વાતાવરણમાં શિક્ષકો તેમને કેવળ પ્રેમ અને પ્રેમનાજ વશીકરણથી વશ કરી શકે. બીજું કોઈ વશીકરણ કે મંત્ર નથી જે વડે વિદ્યાર્થીઓ તુરત સુધરી જાય.

આ સંબંધમાં તા. ૨-૬-૨૬ ના ‘નવજીવન’ માં મહાત્મા ગાંધીજીએ ‘આદર્શ બાલ મંદીર’ નામના લેખમાં કેટલુંક લખેલું છે જે મને ઉપયોગી લાગવાથી થોડુંક ઉતારું છું.

“બાળકો આપણી ઇચ્છા-અનિચ્છાએ પણ કંઈક સારી કે ખરાબ કેળવણી પામી રહ્યા છે.”

“બાળકોને લિપિજ્ઞાનમાં રોકવા એ તેમના મન ઉપર અને તેમની બીજી ઈંદ્રિયો ઉપર દબાણ મુકવા ખરાબ છે.”

“બાળક અક્ષરજ્ઞાન પામે તે પહેલાં તેને પ્રાથમિક કેળવણી મળી જવી જોઈએ. આમ કરવાની આ ગરીબ મુલકમાં અનેક વાંચનમાળા અને બાળપોથી-ઓના અર્થમાંથી અને અનર્થમાંથી બચી જવાય.”

“ધારો કે એક માતાડૂંપી સ્ત્રીના હાથમાં પાંચ બાળકો આવ્યા છે. આ બાળકોને નથી બોલતા કે ચાલતા આવડતું. પહેલો પાઠ તેમને ઢંગમાં લાવવાનો હશે. માતા તેમને પ્રેમથી નવડાવશે. કેટલાક દહાડા સુધી માત્ર વિનોદજ કરશે અને અનેક રીતે જેમ આજ લગી માતાઓએ કર્યું તેમ માત્ર બાળકોને પોતાના પ્રેમપાશમાં બાંધશે અને જેમ નચાવવા માગે તેમ નાચતા બાલકોને શીખવી દેશે.” કૌશલ્યાએ બળરામના પ્રત્યે કર્યું તેમ માતા બાળકોને પોતાના પ્રેમપાશમાં બાંધશે.

જ્યાં લગી એ બાળકો રહેજે સાફ થયા નથી, તેમનાં દાંત, કાન, હાથ, પગ જોઈએ તેવા નથી થયાં, તેમના ગંધાતા કપડા જ્યાં સુધી નથી બદલાયા, જ્યાં

વિદ્યાર્થીઓ અંગે.

૨૮૩

સુધી 'હું' નો 'શું' નથી થયો ત્યાં સુધી તે (માતા) જપવાળીને બેસવાની નથી, આટલો કાળુ મેળવ્યા પછી માતા, બાળકને પહેલો પાઠ રામ નામનો આપશે તે રામને કોઈ રામ કહેશે, કોઈ રહેમાન કહેશે (જૈન સંસ્કાર પ્રમાણે નવકાર મંત્ર શીખવશે.)

ધર્મ પછી અર્થ હશેજ તેથી માતા અંકગણિતનો આરંભ કરશે. બાળકોને પલાંખા આપશે ને સરવાળા બાદબાકી તે મોઢેથી શીખવશે. બાળકોને પોતે જ્યાં રહેતા હોય, તે જગ્યાનું જ્ઞાન હોવુંજ જોઈએ, તેથી તેની આસપાસના નદી નાળાં ટેકરા મકાનો બતાવશે. ને તેમ કરતાં દિશાનું જ્ઞાન તો કરાવી દેશેજ અને બાળકોની ખાતર તે પોતાનું જ્ઞાન વધારશે.

ભાવનાશાળી માતા રોજ તૈયાર થઈને શિખવે ને પોતાની નોંધપોથીમાં નવી વાતો નવા દાખલા વિગેરે રચે ને બાળકોને શિખવે.

“ આ લેખમાં ક્યાંયે શિક્ષિકા શબ્દનો ઉપયોગ નથી કર્યો. શિક્ષિકા તે માતા છે. જે માતાનું સ્થાન ન લઈ શકે તે શિક્ષિકા થાયજ નહિ. બાળક કેળવણી લે છે તેવું બાળકને લાગવું ન જોઈએ. ”

“ આ અસ્તવ્યસ્ત થઈ ગયેલા જીવનમાં સ્ત્રી શિક્ષિકાઓ કદાચ ન મળી શકે; પુરૂષો મારફતેજ બાળશિક્ષણ હાલ સંભવે, એમ ભલે હોય તો પુરૂષ શિક્ષકે માતાનું મહાપદ મેળવવું પડશે. ”

મહાત્માજીનો આખો લેખ અત્રે આપેલ નથી જે પુરો વાંચી લેવા સર્વને મહારી ભલામણ છે.

આમાં તો બાળકોના માટેનું પ્રાથમિક શિક્ષણ છે. જેઓને આવું પ્રેમમય શિક્ષણ મળશે તેઓ ભવિષ્યમાં એટલે ઉંચા ધોરણોમાં પણ ડીક તૈયાર થઈ હશેજ

આજકાલ માબાપો તેઓના નાના બાળકોને લપ માનીને ગમે તેવી શાળામાં હડસેલી દે છે અને પછી શાળા પાસેથી મોટી આશા બાંધે છે. આચારબ્રહ્મ એવા કેટલાક માબાપો પોતે શું કરે છે તેનું જ્ઞાન નથી રાખતા અને હમેશાં સાચી યા ખોટી રીતે આજ્ઞાધિનતાની આશા રાખે છે એટલે બાળક ગુલામ જેવાજ રહે તેમ ચાહેછે. બાળકને અને વિદ્યાર્થીઓને આપણે સારા કરવા ઇચ્છીએ તો તેઓને ગંદા વાતાવરણમાંથી કાઢી તેને સુયોગ્ય સ્થળે સુકવા જોઈએ, અગર ઘરનું વાતાવરણ એકદમ સ્વચ્છ કરવું જોઈએ. બાળકો નિશાળ કરતાં ઘરમાં વધારે શિક્ષણ મેળવે છે. ટુંકામાં જ્યાં સુધી બાળકોને અને વિદ્યાર્થીઓને માતાના જેવા મહા પ્રેમમય વાલીઓ અને શિક્ષકો નહિ સાંપડે ત્યાંસુધી આપણે શું આશા રાખીએ ? એટલે હાલ તુરત બાળકો અને વિદ્યાર્થીઓનો અંશમાત્ર દોષ જોવાની જરૂર નથી લાગતી.

લાલચંદ જયચંદ વોરા.

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

આ સભાનો ૩૩ મો વાર્ષિક મહોત્સવ—

સભાની વર્ષગાંઠનો મંગળમય દિવસ જેઠ શુદ્ધ ૭ અને પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ આ સભાએ ઉજવેલ જયંતી.

આ સભાને તેત્રીશમું વર્ષ પુરું થઈ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ ચોત્રીશમું વર્ષ ખેસતું હોવાથી દરવર્ષ મુજબના કાર્યક્રમ અને ધોરણ અનુસાર નીચે મુજબ ધાર્મિક કાર્યો કરવામાં આવ્યાં હતાં.

૧ જેઠ શુદ્ધ ૭ શુક્રવારના રોજ આ સભાના મકાન (આત્માનંદ ભવન) ને ખજા તોરણ વગેરેથી શણગારી સવારના આઠ વાગે પ્રથમ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની છબી પધરાવી સભાસદોએ પૂજન કર્યું હતું, ત્યારબાદ કલાક પછી નવવાગે સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી આચાર્ય શ્રીમદ વિજયવલ્લભસૂરિ મહારાજ કૃત શ્રી પંચપરમેષ્ઠિની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી ચતુર્વિધ સંધે તેમાં ભાગ લીધો હતો.

તેજ દિવસે સાંજે ક. ૭-૨૦ ની દ્રેનમાં (દરવર્ષ મુજબ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમદ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જયંતી જેઠ શુદ્ધ ૮ શુક્રવારના રોજ ઉજવવાની હોય) શ્રી સિદ્ધાયજી (પાલીતાણા) સુમારે ચાળીશ સભાસદ બંધુઓ ગયા હતા.

૨ જેઠ શુદ્ધ ૮ શુક્રવારના દિવસે શ્રી સિદ્ધાયજી ઉપર શ્રી આદીશ્વર પ્રભુના મંદિરમાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ કૃત શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા બહુ જ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક ભણાવવામાં આવી હતી. દેવગુરૂની આંગી રચવામાં આવી હતી. અને સાંજના ચારવાગે શ્રીપુરબાઇની ધર્મશાળામાં સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. એ રીતે શુદ્ધિકૃત (દેવલકૃત સાથે) કરવામાં આવી હતી.

—◆—

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીનું મુંબઈમાં અપૂર્વ સ્વાગત.

આચાર્ય મહારાજ અગાસી વૈશાક વદી ૧૧ ના રોજ પધારતાં લગભગ ૧૨૦૦ થી ૧૫૦૦ માણસો દર્શનાથે ગયા હતા, મહારાજશ્રીએ ત્યાં એક વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું ત્યાંથી મલાડ પધારતાં શેઠ દેવકરજી મુજી તરફથી ત્રણ દિવસ સુધી પૂજા તેમજ સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યા હતા. ત્યાં પણ આચાર્યશ્રીએ સમયધર્મ ઉપર ભાષણો આપ્યા હતાં, ત્યાંથી મહારાજશ્રી અંધેરી પધાર્યા ત્યાં પણ સ્વામીવાત્સલ્ય તેમજ રાષ્ટ્રીય મહા સમિતિ તરફથી 'સમય ધર્મ' એ વિષય ઉપર વ્યાખ્યાન ગોઠવવામાં આવ્યું હતું, ત્યાં પણ લગભગ જૈન જૈનેતર મળીને ૧૦૦૦ માણસોએ મહારાજશ્રીના વ્યાખ્યાનનો લાભ લીધો હતો બાદ પંચપરમેષ્ઠિની પૂજા ભણાવવામાં આવી. ત્યાંથી તેઓશ્રી શાંતાકુઝ પધાર્યા; અપોરના માહીમ પધાર્યા ત્યાંથી એક્ષીસ્ટન રોડના શ્રાવકોની વિનંતિથી મહારાજશ્રી એક્ષીસ્ટન રોડ પધાર્યા ત્યાં

વર્તમાન સમાચાર.

૨૮૫

મારવાડી બાઇઓમાં બહુ સારી રીતે જાગૃતિ આવી રહી છે, અને ડેજવણીનું મહત્વ સમજતા થયા છે. અહીંથી મહારાજશ્રી લાલવાડી પધાર્યા ત્યાં પણ કુચ્છી બંધુઓએ અસાધારણ ગુરુભક્તિ બતાવી હતી, અહીં મુંબઇનો માનવ સમૂહ ઉછળી પડ્યો હતો, અહીં પણ બધા ખ્યાન વગેરે સમયોચિત થયાં હતાં; અહીંથી મહારાજશ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના મકાનમાં પધાર્યા હતા. મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના હોલમાં ન્યાયાંબોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીજી મહારાજશ્રીની જોડ શુદ્ધ ૮ ના રોજ જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી હોલને સુંદર રીતે શણગારવામાં આવ્યો હતો અને નીચે પ્રમાણે જયંતીનો મેળાવડો થયો હતો. (મળેલું)

શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીશ્વરજીની જયંતી.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં મેલાવડો.

પ્રમુખ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિજીનો જૈનોને ઉપદેશ.

શ્રી વિજયનંદસૂરીશ્વરનાં કાર્યોની પ્રશંસા.

અત્રેનાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી શ્રીમદ્ વિજયનંદ (આત્મારામજી) સૂરીશ્વરની જયંતિ ઉજવવાનો એક મેલાવડો ગયા શુક્રવારે સવારે ૮ કલાકે ગોવાલીયા તળાવ ઉપર આવેલા શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના વિશાળ હોલમાં કરવામાં આવ્યો હતો જે વેળા શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજને પ્રમુખસ્થાન આપવામાં આવ્યું હતું, આ મેલાવડોને વખતે ધોધમાર વરસાદ પડ્યો હતો તે છતાં પણ જૈન બાઇઓએ અને બહેનોએ મોટી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી જેથી મહાવીર વિદ્યાલયનો આખો હોલ ચીકાર ભરાઇ ગયો હતો અને ફેટલાકાને તો જગા નહિ મળવાથી આખો વખત ઉભું રહેવું પડ્યું હતું.

શરૂઆતમાં મંગલાચરણ તથા ગુરુ સ્તુતિનાં ગીતો ગાવામાં આવ્યાં હતાં. તથા ગુજરાનવાલા ખાતેના શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓએ ભજનો ગાઇ સંભળાવ્યાં હતાં.

પ્રમુખનું બાષણ.

એ પછી પ્રમુખ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિજીએ બાષણ કરતાં ધર્મ એટલે શું તે સમજવી જૈન ધર્મના સુત્રો સમજાવ્યા હતાં અને જણાવ્યું હતું કે ધર્મ એ કંઈ કોઈના ઇનજોરે નથી પણ તે તો પાળે તેનો ધર્મ છે. તેમણે જૈનોને પોતાના ધર્મનું બરાબર પાલન કરવાનો અને બધા જૈનોમાં ભાઇચારો અને એક સંપી વધારવાનો ઉપદેશ કર્યો હતો તથા સધળાઓ તરફ સમાન ભાવ રાખવાની ભલામણો કરી હતી.

મહારાજશ્રીએ આગળ બોલતાં જણાવ્યું કે સહધર્મીઓને એક સાથમાં મેળવી લેવા એ

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રભુ વીતરાગનું ફરમાન છે. જુદા જુદા વિભાગો પાછળથી નિકળ્યા છે, તે પહેલાં તો સઘળાઓ શ્રાવક શબ્દથી ઓળખાતા હતા. આપણે સઘળાઓ જોતો તરીકે ઓળખાતા હતા. તેઓએ જણાવ્યું કે જેઓની આજે જ્યોતિ ઉજવવામાં આવે છે તેમનો ઉપદેશો અનુસાર વર્તવાને સઘળાઓએ તૃપ્તિ રહેવું જોઈએ અને તેમના ઉપદેશો અનુસાર વર્તીએ ત્યારે જ તેમની જ્યોતિ ઉજવેલી સાર્થક થયેલી ગણાય. આગળ બોલતાં તેઓએ :જણાવ્યું કે જેમ એક વૃક્ષ હોય અને તેની ડાળીઓ તથા પાદડાં જુદાં જુદાં ફેલાયલાં હોય છે તેવીજ રીતે જૈન ધર્મ એક વૃક્ષ જેવો છે અને તેના જુદા જુદા ગચ્છો તે તેની ડાળીઓ અને પાદડાંઓ છે. તેમણે ખરતર ગચ્છ અને તપગચ્છના મંદીરામાં બધા જોતો સેવામાં ભાગ લે છે તેજ બતાવી આપે છે કે બધા ગચ્છોના ભાઈઓ એક જ મૂળમાંથી પેદા થયા છે, અને તેઓ બધા સમાન છે. કોઈ ઉંચ કે કોઈ નીચ નથી. માટે બધા જોતોએ પોતાનું સંગઠન કરવું જોઈએ આ પ્રમાણે કરવાથી જે ગુરૂમહારાજની આજે આપણે જ્યોતિ ઉજવીએ છીએ તે બરાબર ઉજવેલી કહેવાય. આગળ બોલતાં તેઓએ જણાવ્યું કે આપણા જૈન ભાઈઓ પંજબના ઉપકાર હેઠળ છે કેમકે આજે જે ગુરૂમહારાજની જ્યોતિ ઉજવીએ છીએ તે શ્રીમદ્ વિજ્ઞાનંદ [આત્મારામ] સૂરિશ્વરજી મહારાજ પંજબના હતા. અને તેમણે પંજબમાં ધાર્મિક શીક્ષણ મેળવી ગુજરાતને પોતાનો ધાર્મિક મોઢા આપ્યો હતો. મુંબઈ ઉપર જે સહી પહેલો ઉપકાર થયો હોય તો તે સદ્ગત મોહનલાલજી મહારાજનો છે. તેઓનું સ્થાન મુંબઈના જોતો આજે ક્યાં રાખવા માગે છે ? જે ગુરૂને આજે તમે માન આપો છો તેની આવતી કાલે તમે નીંદા કરવાને તૃપ્તિ થાઓ એ કોઈ પણ રીતે વાજળી નથી. એક અમુક મહારાજ મારા અને અમુક મહારાજ તારા એવા ભેદ ભાવ નહીં રાખો અને એક બીજા સાથે ટંટા ઝગડા નહીં કરો તો પંજબ જેટલો દૂરથી હું અત્રે આવ્યો છું અને તમે આગળ આજે જે વ્યાખ્યાન આપું છું તેનું સાર્થક થયેલું હું માનીશ. તીર્થ-કરોની પણ નીંદા કરનારાઓ દુનીયામાં પેદા થયા છે તો પછી મારા જેવા અદના માણસ સામે કદાચ કોઈની તરફ નિંદા કરવામાં આવે અથવા તો હેંડબીલો કહાડવામાં આવે, તેમાં કંઈ નવાઈ નથી, મને તે બાબે કંઈ રાગદ્વેષ નથી એવી કચરો જેવી બાબતો મારી આગળ લાવવી નહીં કેમકે તમારો કચરો રાખવા માટે મારી પાસે કંઈ સ્થાન નથી, ગુરૂમહારાજે મને પંજબમાં રહેવાનું ફરમાન કર્યું છે. તો હું તો ચાતુર્માસ પછી પંજબ જવાનો છું. ત્યારે તમારે નાહકની કોઈની નીંદા કરીને શા માટે કર્મ બાંધવું. હું ગયા પછી નિંદા કરનારાઓ કોની નીંદા કરશે ? કોમમાં અશાંતિ વધારનારા છાપાઓ કાઢે છે, અને લેખો લખે છે, તે સામે મને સખ્ત અણુગમે છે. અમને તે તરફ જરાપણ સહાનુભૂતિ નથી અને તેવાઓને જો કે હું “આણુ” આપેલો નથી તો પણ કહું છું કે મને એ સામે સખ્ત અણુગમે છે. અને જેઓ તે કામ કરશે તેઓ પોતાના જ ગુરૂનો દ્રોહ કરે છે. અમે જ્યાં જ્યાં જપએ છીએ ત્યાં ત્યાં શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ અને તેજ અમારો ઉદ્દેશ છે. એક બીજા વાત કહેવાની છે. મારી સહી સાથેનો અને મારા દસ્કત સાથેનો લેખ જ્યાં સુધી ન હોય ત્યાં સુધી કોઈપણ લેખ મારો છે એમ કોઈએ માનવું નહિ. અને તે ઉપરથી કદપનાઓ કરવી નહિ. તેમણે જણાવ્યું કે કોઈ પાસે હરામનું ધન આવ્યું હોય તો ભલે તેઓ હેંડબીલો છાપાવીને પર નિંદા માટે વાપરે પણ જોતોને મારી ખાસ લલામણુ છે કે તેમણે પોતાની સકમાઈનાં નાણા-માંથી એક પાઈ પણ એવાં કામ માટે વાપરવી નહી. ગુરૂ મહારાજની આખરી ઇચ્છા ગુજરાત વાલામાં સરસ્વતી મંદિર સ્થાપવાની હતી. તે વેળા ગુજરાતવાલામાં જોતોની સંખ્યા મોટી

વર્તમાન સમાચાર.

૨૮૭

હતી અને તેઓ વળી શ્રીમતો પશુ હતા તેથી તેઓએ તે માટે ગુજરાનવાલા ઉપર આધાર રાખ્યો હતો, પણ આપણાં દુરભાગ્યથી ગુરૂ મહારાજ પોતાની ઇચ્છા પોતાની સાથે લઈ સ્વર્ગે સીધાવ્યા. મારા ગુરૂની અંતીમ ઇચ્છા પાર પાડવા એ મારા મનની મુરદ છે. પંજબમાં આત્મારામજી મહારાજે ધણું કાર્ય બજાવ્યું છે અને જોનોમાં એટલું બધું સંગઠન કર્યું છે કે ત્યાંની બધી જોન સંસ્થાઓ સાથે તેઓનું નામ જોડવામાં આવ્યું છે. પણ હવે ત્યાંની સ્થિતિ બદલાઈ છે. અગાઉનાં જેટલું ધન રહ્યું નથી અને તે છતાં પણ ગુરૂ મહારાજની ઇચ્છાનુસાર સરસ્વતી મંદિર સ્થાપવાની મારી મુરદ છે અને તે પાર પાડવા માટે હું હંમેશા કોશિષ કર્યું કરું છું. આ કામ એવું છે કે પંચડી લકડી એકા બોલ એ કહેતી અનુસાર તે સંસ્થા માટે ફંડ ભેરું કરવાની પ્રવૃત્તિ ચાલે છે, તેમણે આગળ બોલતાં સરસ્વતી મંદિરમાં કેવી કેળવણી આપવાની ધારણા રાખવામાં આવી છે તે સમજવતાં જણાવ્યું કે તેમાં આપણી ધાર્મિક કેળવણી આપવાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ રાખવામાં આવ્યો છે, તેમણે જણાવ્યું કે મેં પંજબમાં તે સરસ્વતી મંદિર માટે અપીલ કરી હતી તેને પરિણામે તેમજ મારા બીજા ગુરૂ લાઇએ અને ત્યાંના તેમજ અત્રેના કેટલાક દાનવીર શેઠીઓના ઉદય તેમજ ટેકાથી તે સંસ્થાની શરૂઆત કરવામાં આવી છે. જેનું નામ શ્રી આત્માનંદ જોન ગુરૂકુળ રાખવામાં આવ્યું છે. આ સંસ્થા ત્રણ વરસનું એક નાનું બાળક છે અને પોતાના ગળ પ્રમાણે કામ બજાવે છે. તે પછી તેઓએ ઉપલાં આત્માનંદ જોન ગુરૂકુળના બાળ બ્રહ્મચારીઓ તથા તેના દારોબારી જોઓ મુજબ ખાતે આવ્યા છે અને જોઓ સભામાં હાજર હતા તેઓનો પરીચય કરાવ્યો હતો. આગળ બોલતાં મારવાડમાં પણ કરવામાં આવેલાં પ્રચાર કામ બાબે વિવેચન કરી પારસનાથ જોન વિદ્યાલયની સ્થાપનાની તવારીખ રજુ કરી તેના બ્રહ્મચારીઓનો પણ પરીચય કરાવ્યો હતો અને જણાવ્યું કે મહાવીર જોન વિદ્યાલય તો તમારી પાસે જ મોજુદ છે. મારાથી બની શકતું મેં કર્યું છે અને ગુરૂ મહારાજની છેવટની ઇચ્છા પુરી પાડવાને હું નસીબદાર નીવડ્યો છું તેથી મને આનંદ થાય છે. અને તેથી આજની ગુરૂમહારાજની જ્યંતી પ્રસંગે આ બધી વિગતો રજુ કરતાં મને ખુશાલી પેદા થાય છે.

મીં મોતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીયા.

એ પછી મીં મોતીચંદ ગીરધર કાપડીયા સોલીસીટરે બોલતાં જણાવ્યું કે આજે આપણે શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ જોઓ આત્મારામજી મહારાજના નામથી પ્રસીદ્ધ થઈ ગયા છે તેઓની જ્યંતી ઉજવવાને આપણે ભેગા મળ્યા છીએ. જ્યંતી ઉજવવાનો ઉદ્દેશ એ છે કે જેમના જીવનને આપણે આદર્શ તરીકે માનતા હોઈએ તેમનાં જીવનનો અભ્યાસ કરીને તેમને પગલે ચાલવાનો છે. આત્મારામજી મહારાજે વિજ્ઞાન દષ્ટિએ આપણા ધર્મનો ફેલાવો કર્યો હતો. તેમણે છેક અમેરીકાસુધી આપણા ધર્મનાં સિદ્ધાંતોનો ફેલાવો કર્યો હતો. અને મીં તીરચંદ ગાંધીને તેઓએ તૈયાર કરીને ત્યાં મોકલ્યા હતા, પંજબમાં જોન ધર્મનો પ્રચાર કરવાનું જે કામ તેઓએ બજાવ્યું છે તે તેમનાં જીવનની બીજી પ્રસાદિ છે. એવા એવા તો ઘણા પ્રસંગો તેઓશ્રીનાં જીવનમાં બન્યા છે કે જે માટે તેઓ આપણામાં ઘણા માનનીય અને પૂજનીય થઈ પડ્યા હતા. કેળવણી માટે તેઓની પ્રીતિ ઘણી હતી અને તેમના શિષ્યો પણ

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પણુતેઓની ધન્ય મુજબ કાર્ય બજાવે જાય છે, જે આજે આપણા પ્રમુખ મહારાજશ્રીનાં વ્યાખ્યાન ઉપરથી જાણી શક્યા છીએ. આગળ બોલતાં તેઓએ પરદેશોમાં જૈનધર્મના સિદ્ધાંતોનો પ્રચાર કરવા માટે મી. વીરચંદ ગાંધીએ જે કાર્યની શરૂઆત કરી હતી તેને આગળ વધારવાની જરૂરીઆત બતાવી હતી. તેમણે જણાવ્યું કે કોઈપણ જાતના માન અપમાન તરફ નહીં જોતાં પોતાનું કાર્ય બજાવવાનો તેમણે આગ્રહ કર્યો હતો. છેવટે તેમણે આ પ્રસંગે જૈન મહાવીર વિદ્યાલયને મળેલી કેટલીક ભેટો જાહેર કરી હતી તથા સંઘાળાઓને યથાશક્તિ ફાળો આપવાની અરજ કરી હતી. એ પણુતેમણે જાહેર કર્યું હતું કે આ વિદ્યાલયના કારોબાર માટે વિદ્યાલયની મેનેજિંગ કમીટી એકલી જ જવાબદાર છે અને વિદ્યાલયના આંતરીક કારોબાર માટે મહારાજશ્રી કોઈપણ રીતે જવાબદાર નથી. મેનેજિંગ કમીટીના હુકમ મુજબ મેં કામકાજ કર્યું છે તેટલી જવાબદારી મારી પોતાની પણુ છે. કેટલાકો આ મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના સંબંધમાં ખોટી અફવાઓ ફેલાવે છે તેથી આટલો ખુલાસો કરવાની મને જરૂર જણાય છે. છેવટે તેમણે મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં સગવડ વધારવાની જરૂર બતાવી તેને મદદ કરવાની અપીલ કરી હતી.

એ પછી એ ન્હાના વિદ્યાર્થીઓએ અંગ્રેજીમાં છટાદર લાખણો કર્યા હતાં.

ત્યારબાદ જુદી જુદી ભજનમંડળીઓએ પણુ કેટલાંક ભજનો રજુ કર્યા હતા.

શ્રીયુત કીરતીપ્રસાદ તથા પંડિત લાલને શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના જીવનકાર્ય વિષે પ્રસંગોપાત વિવેચન કર્યા હતાં અને તેઓએ શરૂ કરેલા કાર્યને આગળ ધપાવવાને જૈમ ભાઇઓએ આગ્રહ કર્યો હતો.

છેવટે પ્રમુખશ્રીએ ઉપસંહાર કર્યા પછી મેલાવડો વીસર્જન થયો હતો.

(મળેલું)

મહાત્મા વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની પધરામણી.

સ્થળે સ્થળે મળેલું તેમને અપૂર્વ માન.

તા. ૧૬-૬-૨૯ સંવત ૧૯૮૫ ના જેક શુદ્ધ ૧૦ ને રવીવારનો દિવસ એ મુખ્યમંત્રી જૈન જનતા માટે અપૂર્વ દિવસ હતો. કારણકે તે દિવસે તેના મહાત્મા આચાર્યદેવ પધારવાના હતા. તેમના સ્વાગત માટે લોકોનાં ટોળેટોળાં સવારના છ વાગ્યાથી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના મકાન તરફ જઈ રહ્યા હતા, કોઈ અપૂર્વ ઉત્સાહ અને અનેરા ભાવથી ગોવાલીયા ટેંક તરફ માનવ સાગર ઉછળી રહ્યો હતો. રકાઉટોની દુકડીઓ એક પછી એક કોઈ લશ્કરી દબ્બથી આચાર્યશ્રીના સ્વાગત માટે પોતાના બેંડ સહીત જઈ રહી હતી, સ્ત્રીઓ પોતાની રંગબેરંગી સાડીઓથી સુસજ્જીત થઈ ગુરૂદેવના દર્શનાર્થે જઈ રહી હતી, આખાલવટ્ક સૌ કોઈ આચાર્યશ્રી-

વર્તમાન સમાચાર.

૨૮૯

ના સ્વાગત માટે જઈ રહ્યા હતા. દરેક જૈન લતાઓને ધ્વજપતાકાથી શણુગારવામાં આવ્યા હતા, કેટલેક સ્થળે તો મોતીઓના તોરણો પડદાઓ, તાંબા પીતળના વાસણો, ચાંદીના છત્રો અને સોનાના હારો તુથા અંગડીઓ નજરે પડતી હતી. ખરેખર તે દીવસે મુંબઈની જૈન જનતાના ઇતિહાસમાં કાયમને માટે અદ્વિતીય સ્થાન મેળવ્યું છે. આચાર્ય મહારાજને બરાબર સાડાસાત વાગે મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના મકાનથી વિહાર કર્યો હતો. સાંઘેયું લાંથી જ શરૂ થયું હતું તેમાં સ્કાઉટોની ટુંકડીઓ તેમના ખેંડ સહિત એક પછી એક ગોડની દેવામાં આવી હતી. એક સુંદર બે ઘોડાની બગીમાં આચાર્ય શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજની છબી સાથે મોટર લોરીઓમાં બજન મંડળીઓ પણ પોતાની અપૂર્વ ગુરુભક્તિ બતાવતી હતી. જેમાં ખાસ કરીને ગુરૂદેવની ભક્તિ માટે ગુજરાનવાલા, ઝંડીઆલાગુરૂ, લાહોર, જલ્ધર, અને વરકાણાથી આવેલ બજન મંડળીઓ મુખ્ય હતી, કચ્છી બજન મંડળીએ પણ પોતાની ભક્તિ સારી રીતે બતાવી હતી. આચાર્ય મહારાજના સ્વાગતમાં ભાગ લેવા બહારગામથી પણ કેટલાક જાણીતા આગેવાનોએ ભાગ લીધો હતો, જેમાં પંડિત હંસરાજજી, લાલા ગોપીચંદ્રજી જૈન એડવોકેટ, પ્રેસીડેન્ટ આત્માનંદ જૈન મહાસભા અંબાલા, બાપુ કીરતીપ્રસાદજી વગેરે મુખ્ય હતા. સ્થાનિક આગેવાનોમાં કેવળ એક શેઠ નગીનદાસ કરમચંદને છોડીને બધાની સંપૂર્ણ હાજરી હતી, સાંઘેય નીચેના રસ્તાઓમાંથી પસાર થયું હતું ગોવાળિયાટેક રોડ કેનેડીયીજ, સેન્ડહર્સ્ટરોડ, ગીરગામ બેક રોડ, સી. પી. ટેંકરોડ, ગુલાલવાડી, તાંબાકાંટો, ઝંવેરી બજાર, શરાફ બજાર, વીહલવાડી, કાલ્યાદેવી રોડ, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મારવાડી બજાર અને પાયધુની આ બધા લતાઓમાં સાંઘેયા સાથે પંદરથી વીસ હજાર માણસોની હાજરી હતી. સ્થળે સ્થળે સાકરીયા પાણી ગોઠવવામાં આવ્યાં હતાં. સામયમાં મેઘરાજની પુરણ મહેર છતાં લોકોનો ઉત્સાહ અજબ હતો દ્રાષ પણ માણસ ખરચું હતું નહીં.

મહારાજજીને સોનારૂપાના ધુલો તથા સાચા મોતીઓથી સ્થળે સ્થળે વધાવવામાં આવ્યા હતા. પાલનપુર જૈન સંઘ, રાધનપુરા જૈન સંઘ, અને ખીખ પણ જુદા જુદા ગામોના સંઘોએ અપૂર્વ ભક્તિભાવ બતાવ્યો હતો.

સ્થળે સ્થળે કેળવણી એ સમાજોત્કર્ષની ઉત્કૃષ્ટ ચાવી છે. ‘જીનેશ્વર ભાષિત સિદ્ધાંતમાં સાગાર અને અણુગાર એવા બંને પ્રકારના ધર્મો કહ્યા છે, ‘ક્રોધ, માન, માયા લોભનો ત્યાગ એજ સાચો ત્યાગ છે’ વગેરે અનેક બેરોડો લગાડી દેવામાં આવ્યાં હતાં કેટલેક સ્થળે બજન મંડળીઓ ડાંડીઆરસ પણ લેતી હતી આજે મુંબઈની જૈન જનતાએ પોતાના હૃદયઆરાધ્ય ગુરૂદેવનું અપૂર્વ સ્વાગત કર્યું હતું. લગભગ પોણાઆર વાગતા આચાર્ય મહારાજ ગોડીજી મહારાજના ઉપાશ્રયે પહેંચ્યા હતા ત્યાં વ્યાખ્યાન હોલ લગભગ એક કલાક પહેલાંથી જ યીકાર બરાબ ગયો હતો એટલે હજારો માણસોને સ્થળના અભાવે તે દિવસે આચાર્ય મહારાજના વ્યાખ્યાનનો લાભ મળી શક્યો ન હતો આચાર્ય મહારાજે દુશોક મીનીટ વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું, ત્યારબાદ પંખખી બે મુસ્લીમખીરાદરો કે જેમના નામ શેખ અલીઅખ્સ સમસુદ્દીન અને શેખ મહેતાબદીન સમસુદ્દીન કે જેઓ ધી બોમ્બે ન્યુ નેટીવ બેંડના પ્રોપ્રાઇટરો છે તેમણે આચાર્ય મહારાજના સાંઘેયામાં પોતાના ખેંડ સહિત ફી ભાગ લીધો હતો અને જીંદગીભર

૨૯૦

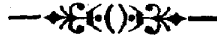
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માંસાહારનો ત્યાગ કર્યો હતો ત્યારબાદ નાળીએર અને બદામની પ્રભાવના લઈ માણસો વીખરાઈ ગયાં હતાં.

(મળેલું.)

ગ્રંથાવલોકન અને સાબાર સ્વીકાર.

શ્રી યશોવિજયજી જૈનગુરૂકુળ પાલીતાણા સં. ૧૯૮૪ નો રીપોર્ટ—તથા હિસાબ અમેને સમાલોચનાર્થે મળેલ છે. ૧૨૧ વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા ધરાવતી, શારીરિક, માનસિક અને અધ્યાત્મિક કેળવણી સાથે આપી શકાય તેની શરૂઆત કરતી, સાથે વિદ્યાલય ચલાવતી જૈન સમાજની કોઈ સંસ્થા હોય તો તે આજ પ્રથમ છે. ચોથી ગુજરાતીથી ચોથી ઇંગ્રેજી ધોરણ સુધી સ્કુલ આ સંસ્થામાં હોવાથી (પાંચમા ધોરણથી મેટ્રીક સુધી સ્ટેટની હાઈસ્કુલમાં આ સંસ્થાનો વિદ્યાર્થી અભ્યાસ કરતા હોવાથી) સ્કુલ શિક્ષણ સાથેજ તેના ટાઈમમાં ધાર્મિક શિક્ષણ (જે માટે અભ્યાસક્રમ ખાસ તૈયાર કરેલ છે, તે પ્રમાણે) સાથેજ રીપોર્ટમાં બતાવ્યા પ્રમાણે વિદ્યાર્થીઓને આપવામાં આવે છે. વિદ્યાર્થીઓને તંદુરસ્ત રાખવા (જેમ કુદરતી હવા, પાણી સ્વચ્છ મળે છે તેમજ) વ્યાયામનો વર્ગ પણ ખાસ ખોલવામાં આવેલ છે. (અને તેના પ્રયોગો હાલમાં પાલીતાણા સ્ટેટના નામદાર ડોક્ટર સાહેબને આમંત્રણ કરી દેખાડેલ હોવાથી નેકનામદાર ડોક્ટર સાહેબે પોતાનો આનંદ અને સંતોષ જાહેર કરેલ છે.) છતાં તેના (આર્થિક સ્થિતિ જોઈએ તેવી ન હોવાથી ધીમે ધીમે સતત પ્રગતિ કરતી આ સંસ્થા જોઈ તેમજ તેના આ છેલ્લો રીપોર્ટ વાંચી સર્વને આનંદ થાય તેવું છે. કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર રીપોર્ટ વાંચવાથી કે પેપરોમાં કાંઈ આવવાથી અભિપ્રાય આપી શકે નહિ પરંતુ તેની બાજુ તથા આંતરિક વ્યવસ્થા જોઈને જે અભિપ્રાય આપે તે યોગ્ય કહેવાય; અમે આ સંસ્થાની ઉલ્લસસ્થિતિ જાતે તપાસવાની જૈનગ્રંથુઓને ભલામણ કરીએ છીએ અને તેમાં અપૂર્ણતા હોય કે સુધારો વધારો કરવા જેવું જણાય તો તેમ કરવા તેના વ્યવસ્થાપકોને ભલામણ-સુચના કરવા અને તેને આર્થિક સહાય આપી વિશેષ પ્રગતિમાન કરવા-આદર્શ બનાવવા ભલામણ કરીએ છીએ.

આ સંસ્થામાં રહીને કેટલાક વિદ્યાર્થીઓ મેટ્રીક થયેલા છે. જેમાંના કેટલાક મેટ્રીક થયેલા વિદ્યાર્થીઓ સુબંધની કોલેજમાં બી. કોમ, બી. એસ સી. ઇન્ટર કોમર્સ, પ્રીવીયસ, જી-ડી એ વગેરે ક્લાસમાં અભ્યાસ કરે છે, અમુક વિદ્યાર્થી ટ્રોઈંગ પેપર્ટીંગનું કામ મી. રાવળ પાસે શિખવાને અમદાવાદ મોકલે છે કે જે તૈયાર થતાં તે વિદ્યાર્થીના હાથ નીચે તે જ ક્લાસ કમીટી ખોલવાના છે, એક વિદ્યાર્થી વિવિંગનું કામ મેટ્રીક થયા પછી અમદાવાદ શીખે છે, અને કેટલાક વિદ્યાર્થી કલકત્તા રંગુન, એડન વગેરે સારા સ્થળોમાં વેપારી ક્ષાત્રનમાં જોડાયેલ છે. હાલમાં કેટલાક માસ પહેલાં ભાવનગર સામળદાસ કોલેજના ત્રણ પ્રોફેસર સાહેબો બીડે સાહેબ, પ્રોફેસર, ભટ્ટ સાહેબ, મેં ખીમચંદભાઈ એમ એ તેમજ ભાવનગર સ્ટેટના જોં સર ન્યાયાધીશ સાહેબ શેઠ જીવરાજભાઈએ જાતે સંસ્થા તેની સ્કુલ શિક્ષણપદ્ધતિ જોઈ પોતાનો સંતોષ તેની વીઝીટ શુકમાં જાહેર કરેલ જણાયેલ છે, શેઠ આણંદજી કન્યાજીજીના પ્રતિનિધિ સાહેબોએ પણ

અંત્યાયલોકન અને સાહાર સ્વીકાર.

૨૯૧

નતે તપાસ કરી વ્યવસ્થા ધાર્મિક શિક્ષણ વગેરે માટે આનંદ જાહેર કર્યો છે, તેમજ આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયનેમિસૂરિજી તથા આચાર્ય શ્રી વિજયલલિતસૂરિજીએ પધારી નતે તપાસી ધાર્મિક શિક્ષણ અને અપાતા ધાર્મિક સંસ્કાર તથા શિક્ષણ માટે પોતાનો સંતોષ જાહેર કર્યો છે, આ રીતે પગભર થતી સંસ્થા માટે જૈન સમાજે ગૌરવ લેવા જેવું છે અને તે માટે તેનાં સંચાલકો તથા વ્યવસ્થાપકો ધન્યવાદને પાત્ર છે. રીપોર્ટમાં જણાવેલ હીસાબ આવક ભવક, બહુજ સ્પષ્ટ અને ચોખવટથી જણાવેલ છે. જેથી તેની કાર્યવાહી વિશ્વાસ પાત્ર હોય જૈન સમાજે તેને આર્થિક વગેરે તમામ પ્રકારની સહાય આપવાની જરૂર છે અમો તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

મૂળચંદ જીવરાજ કન્યા વિદ્યાલય-લીંબડી.પાંચ વર્ષ સં. ૧૯૮૦ થી ૧૯૮૪ સુધીનો રીપોર્ટ. પ્રકાશક—ભાયચંદ જેયંદ તથા ડાહ્યાલાલ હરગોવીંદ જ્ઞાની મંત્રીઓ. છ વર્ષથી આ કન્યા કેળવણીની સંસ્થાનો તે શહેરમાં જન્મ થયો છે. સ્ત્રીકેળવણીની આ દેશમાં જરૂરીયાત ઉભી થયેલી છે તેનો તેવા સમયમાંજ આ શહેરમાં આ સંસ્થા તેનો રીપોર્ટ તપાસતાં સારું કાર્ય કરી રહેલ છે. ચાલુ શિક્ષણ સાથે શિવજી ગુપ્તજી, સંગીત, અને વાંચન પ્રવૃત્તિ પણ સાથે રાખવામાં આવેલ છે. રીપોર્ટની શરૂઆતમાં આ સંસ્થાનો ધ્યેય અને ઉદ્દેશ યોગ્ય જમાનાને અનુસરતા જણાય છે. હાલ ૨૦૦ બાળાઓ તેના લાભ લે છે. તે ખુશી થવા જેવું છે. અમો તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

શેઠ ઘેલાભાઈ લાલભાઈ ઝવેરી કેશર ખરાસ ફંડનો ચોથો રીપોર્ટ—સં. ૧૯૮૩ ૮૪ નો અમેને મળ્યો છે, આ ફંડનું કુલ બંડોળ રૂ. ૭૩૦૦૦) હાલ છે, જેથી તેના વ્યાજમાંથી ઉદ્દેશ પ્રમાણે વ્યય થાય છે, સંવત ૧૯૮૪ ની સાલમાં જ જુદા જુદા ગામના ૧૮૬ ગામોમાં કેશર, સુખડ પૂજા માટે અપાયેલ છે. આ ફંડ ખાનાનું ટ્રસ્ટીડ થયેલ હોય ટ્રસ્ટીઓ તેનો વહીવટ યોગ્ય રીતે ચલાવે છે તેમ તેના આ રીપોર્ટ ઉપરથી જણાય છે.

બાળસાર્વજનીક વાંચનાલય તથા ગ્રામ્ય સેવા મંડળનો—તા. ૧-૫-૨૭ થી તા. ૩૦-૪-૨૯ સુધીનો હિસાબ અને કામકાજનો હેવાલ આ રીપોર્ટમાં આપવામાં આવ્યો છે. આ સેવા મંડલે ખાદી પ્રચાર, સંકટ નિવારણ, માંદાઓની માવજત વગેરે સેવાનું કાર્ય યથાશક્તિ કરેલ છે તેમ આ રીપોર્ટ વાંચતા જણાય છે. સાથે એક વાંચનાલય છે જેમાં બાળુ બાળુના ગ્રામ્યજનો પણ લાભ લે છે જેથી આ ઉછરતી સંસ્થાને દરેક મનુષ્યે મદદ આપવાની જરૂર છે.

ખંભાતનો ઇતિહાસ અને ચૈત્ય પરિપાટી—ચૈત્ય વ્યવસ્થાપક સમિતિ-ખંભાત ત્રિવાર્ષિક હેવાલ સં. ૧૯૮૨ને૮૩-૮૪ પ્રકાશક શ્રી સ્તંભતીર્થ જૈન મંડળી મુખ્ય તાંબા-કાટો. આ મંડળનો ઉદ્દેશ ખંભાતી બંધુઓની બંને પ્રકારની ઉન્નતિ સાધવી, તેમજ બાળજી શ્રેણી, હસ્તલેખિત દ્વિમાસિક સમાજ સેવક અને તેના સાથે અંગત તરીકે શ્રી સ્તંભતીર્થ જૈન ચૈત્યવ્યવસ્થાપક સમિતિ સ્થપાયેલ છે કે જેનો ઉદ્દેશ ત્યાંના જિન મંદિરોની સુંદર વ્યવસ્થા,

૨૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હિસાબ વહીવટ વ્યવસ્થિત રહે તે માટે વ્યવસ્થાપકનું સંગઠન કરવાનો હોઈ તેમના તરફથી આ પ્રાચીન શહેર ખંભાતના ઇતિહાસ અને ચૈત્ય પરિપાટીનું પુસ્તક પ્રકટ થયેલ છે. જૈન અને જૈનેતર શુભારે દશ ગ્રંથોનો આધાર લઈ આ સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે. આ ઇતિહાસિક લેખમાં ખંભાતનો ઇતિહાસ, કાંઈક જૈન ઇતિહાસ અને શિલાલેખના વૃત્તાંતની ગ્રંથણી પણ કરેલી છે સાથે પ્રાચીન, મધ્યકાલીન અને અર્વાચીન ઇતિહાસિક આર્થિક બાબત ઉમેરી તે માટે નીમવામાં આવેલ કમિટના ગૃહસ્થો બંધુ મોહનલાલ ડી. ચોકસી અને શ્રી ચિમનલાલ દ. શાહે ઘણો સારો પ્રયત્ન કર્યો છે. એકંદરે ચૈત્ય પરિપાટી અને ખંભાતનો ઇતિહાસ બંનેની આ ભુકમાં ગોઠવાયેલ સંકલના ભવિષ્યમાં ખંભાતનો વિસ્તૃત ઇતિહાસ લખનારને એક લઘુ પરંતુ સાધન આ ભુકથી થયેલ છે. એમ જણાય છે. અમો ઇતિહાસિક સર્વે બંધુઓને આ ઇતિહાસિક લેખ વાંચવાની ભલામણ કરીએ છીએ. પ્રકાશક મંડળ સંસ્થાનો વહીવટ યોગ્ય રીતે કરે છે. અને હિસાબ ચોખવટવાળો છે અમો તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી અબ્બાસ પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર—શેઠ વાડીલાલ પુનમચંદ તરફથી ભેટ.

શેઠ શ્રી દેવકરણુ મૂળજીભાઈનો સ્વર્ગવાસ.

મુ'બ્બ જૈન સંઘના એક મુખ્ય આગેવાન શેઠ શ્રી દેવકરણુભાઈ લાંબા દિવસની બિમારીથી ભોગવી ૬૬ વર્ષની ઉંમરે મુ'બ્બમાં પોતાના નિવાસ સ્થાનમાં પંચત્વ પામ્યા છે. મુ'બ્બ મધ્યે જૈનોની અનેક હિલચાલમાં તેઓ તનમન ધનનો ભોગ આપી ભાગ લેતા હતા; પોતે કેળવણી પામેલ નહિ હોવા છતાં કેળવણી પ્રત્યેનો પોતાનો પ્રેમ હોવાથી કેળવણીના વર્ગમાં તેઓ સન્માન પામતા હતા; તેટલુંજ નહિ પરંતુ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં શ્રી સૌરાષ્ટ્ર (જુનાગઢ) જૈન ઓર્ડીંગ વગેરે કેળવણીની સંસ્થામાં સારી રકમ આપેલ હતી. ગુરૂભક્તિ તરીકે શ્રી મોહનલાલ સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીમાં પણ આર્થિક મદદ સારી હતી. દેવભક્તિ તરીકે પોતાની જન્મ ભૂમિ વંચલી અને નિવાસ સ્થળ મહાડમાંજ જૈન દેવાલય બંધાવી પ્રતિષ્ઠા કરી દેવભક્તિ કરી હતી. મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક, લક્ષ્મીનો સદૃશ્ય પરોપકાર સંઘ સેવા વગેરેથી કયું હતું. તેઓ દેલગુરૂ ધર્મના શ્રદ્ધાવાન હતા. તેઓના સ્વર્ગવાસથી જૈન સંઘમાં એક દાનવીર જૈન નરની ખોટ પડી છે તેમના પવિત્ર આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પરમાત્માને પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને નીચે જણાવ્યા પ્રમાણેના ત્રણ ગ્રંથો ભેટ આપવાના છે.

૧ જૈન નરરત્ન ભામાશાહ.

૨ શ્રી વિમલનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

૩ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર.

પ્રથમ ગ્રંથ તૈયાર છે, નંબર ૨ આઈડીગ થાય છે, નં. ૩ પ્રસ્તાવના તૈયાર થાય છે. એ ત્રણે ગ્રંથો પર્યુપણના પર્વોના પવિત્ર દિવસોમાં ભેટ મોકલવામાં આવશે.

સંક્ષેપ સમરાદિત્ય ચરિત્ર-(પત્રકારે)

સંસ્કૃતના અભ્યાસી સાધુ સાધ્વી તથા પ્રસિદ્ધ જ્ઞાન ભંડારોને ભેટ અપાય છે. ન મળ્યું હોય તેમણે છ આનાની ટીકીટ મોકલી શાહ દુલચંદ બેમચંદ (મુ. વલાદ સ્ટેશન મેદરા એ. પી. રેલવે) લખી મંગાવી લેવું.

વાંચનનો મોટો લાભ.

અને પૃષ્ઠ સંખ્યામાં વધારો છતાં લવાજમ તો તેજ—

જૈન સસ્તી વાંચનમાળાના ગ્રાહકોને ચાલુ સાલના પુસ્તકો મોકલાઈ ગયાં છે. હજુ પણ નવા થનાર ગ્રાહકને તે મળી શકશે.

૧ સ્થુલીભદ્રની નૌકા

૨ ચિત્રસેન પદ્માવતી

૩ ચંપકચ્રેષ્ઠીની કથા.

૪ શ્રી અન્નરાપાર્થનાથ ચરિત્ર.

આવતી સાલથી રૂ. ૩) માંજ ૧૨૦૦ પાનાનાં પાકા આઈડીગના નવીન ઇતિહાસીક પુસ્તકો ગ્રાહકોને મળશે. નવા થનાર ગ્રાહકોએ રૂ. ૦-૮-૦ ની ટીકીટ બીડી ગ્રાહકમાં દાખલ થવા પુરા શીરનામા સાથે લખવું. પાછળથી પુસ્તકો શીલીકમાં રહેતાં નથી માટે દર વરસે મળતો આ લાભ દરેક જૈનજંધુએ લેવા જેવો છે.

કોઈ પણ જાતના જૈનધર્મનાં પુસ્તકો અમારી પાસેથી મળી શકશે.

લખો:—જૈન સસ્તી વાંચનમાળા

રાધનપુરી બજાર—ભાવનગર.

જ્ઞાનના દીપક પ્રકટાવો.

આજ આપણે કટોકટીના જમાનામાંથી પસાર થઈએ છીએ. આથી કરીને આજથી ત્રણ ચાર જમાના પહેલાં આપણે જે જાતની જીંદગી ગુજારતા તે જાતની જીંદગી ગુજારવાથી આપણું કામ નહિ ચાલી શકે. આપણે પ્રગતિ અને સામાજિકતાની ચઢતી અને પડતી નિહાળી છે. જાપાનના ઉત્થાન અને વિકાસ તમે જોયા. અર્ધ સદી પહેલાનું જાપાન કેવું હતું તે તમે જાણ્યું છે. તેણે પોતાના આગસને દૂર ફેંકી દીધું, નમાસ્તાપણને હઠાવી દીધું અને આજ તે પ્રગતિ-સંઘની વચમાં જઈ પડ્યું છે તે પ્રગતિ અને કીર્તિના માર્ગ ઉપર આગળ ધપી રહ્યું છે; અને આપણે જમાનાઓ થયાં ઉંઘમાં પડ્યા છીએ. એ ઉંઘમાં ને ઉંઘમાં આપણે પાછળ પડતા ગયા છીએ.

“ બ્રિટિશ હિંદમાં આપણી આજની હાલત કાળે રાજકર્તા વર્ગને માથે સઘળો દોષ ઠાવવામાં આવે છે, પણ તેજ વખતે આપણે એક બાબત ભૂલીએ છીએ. એ બાબત એ છે કે આપણે ફરજ ચૂક્યા છીએ અને આ ભૂલનો દોષ ખીજને માથે ટોળવાના બહાનાની સગવડ આપણે શોધી કાઢી છે, પણ માતૃભૂમિના સાચા પુત્ર તરીકેની આપણી ફરજ જે આપણે અદા ન કરીએ તો રાજકર્તા ગમે તેટલો ભલો હોય તોય શું કરી શકવાનો ?

સમસ્ત હિંદી પ્રજાનો એક જ ધર્મ છે. એ ધર્મ તે રાષ્ટ્રધર્મ, માતૃભૂમિ પ્રત્યે અનન્ય પ્રેમધર્મ. રસો-જાપાનીસ યુદ્ધ સમયે જાપાનની પ્રજા એજ પ્રેમધર્મથી ઘેલી બની હતી. દેશની ભૂમિ પ્રત્યેના એ અનન્ય પ્રેમને કારણે એ યુદ્ધમાં કેટલીક માતાઓએ આપઘાત કરવાનું બહેતર માન્યું હતું; કારણ તેમનાં બાળકો લડાઈના કાયદાની રૂએ સૈન્યમાં ભરતી થઈ શક્યાં ન હતા. જાપાનીસ માતાઓનો એ અપૂર્વ જુસ્સો હતો. રાજપૂત વીરત્વના દિવસોમાં આપણા દેશમાં પણ એવી માતાઓ હતી અને અત્યારે પણ ફ્રાંસીને હાકડે લટકતા પોતાના પુત્રને જોઈ હસનારી કાંઈ કાંઈ માતાઓ હયાત છે. પોતાની જાત-પેટની પૂજાને સ્થાને રાષ્ટ્રપૂજાની સ્થાપના કરવી પડશે એ તત્વ જ્યારે આપણી માતાઓ સમજશે ત્યારે તે ક્ષણે આપણા દેશના ઇતિહાસમાં નોંધવા લાયક લેખાશે. તમારા દેશ પ્રત્યેના તમારો પહેલો ધર્મ એ છે કે તમે તમારી માતાઓ, બહેનો, સ્ત્રીઓ અને પુત્રોને સમજાવો કે વિશ્વવિદ્યાલયનું શિક્ષણ પામી બહાર આવવામાં સરકારી કે ખાનગી ગુલામો કરવા કરતાં કાંઈ ઓર જ હેતુ રહેલો છે. તમારાં બાળકોને રનાતક બન્યા પછી વફીલાત કાળે ધકેલતા નહિ. રાષ્ટ્રની શક્તિના ગર્વનો ખ્યાલ રાખજો. આપણો દેશ વકીલોથી ઉભરાય છે. આજ આપણે દેશભરમાં કામ કરનારાઓની જરૂર છે. આજ દેશના ખૂણેખૂણેમાં ગામડે ગામડે, દૂરદૂરના ઝુંપડે ઝુંપડે, એ અજ્ઞાનના અંધકરમાં પડેલાં હરેક સ્થાનમાં જ્ઞાનનો દીપક પ્રગટાવવાની જરૂર છે.

“ આપણા કાર્યનું કેન્દ્ર ગામડાઓ છે. કેળવણી વર્ગને કાંઈને કાંઈ દિવસ ગામડાઓમાં પાછા જવું જ પડશે તો પછી આજે જ તે કામ શા સાર કરતા નથી ? ”

આચાર્ય પ્રફુલ્લચંદ્ર રાય.

